

Mirko Lebar uspešno prevozil v invalidskem vozičku maraton od Sydneya do Melbournea

Levo: Cilj v Sydneyu - Mirku za srečno pot rojaki in Hruški fantje
Zgoraj: po 1000 kilometrih v štirinajstih dneh dobrodošel v Melbourneu

Slovenska parlamentarna komisija bo maja letos obiskala avstralske Slovence

CANBERRA /VELEPOSLANIŠTVO RS, HELENA DRNOVŠEK-ZORKO/ - V času od 7. do 17. maja bo slovensko skupnost v Avstraliji obiskala Komisija Državnega zbora RS, zadolžena za Slovence v zamejstvu in po svetu. Avstralijo bodo obiskali sledeči člani komisije: predsednik Marijan Schiffrer, podpredsednik Davorin Terčon ter člani Samo Bevk, Zoran Lešnik in Maria Pozzonec, spremljala pa jih bo tajnica komisije Barbara Sušnik. Komisija bo obiskala slovenska društva in organizacije v Sydneyu, Wollongongu, Canberri, Adelaidi in Melbourneu. V Sydneyu bo skupni sestanek članov slovenske skupnosti iz Sydneya in okolice v soboto, 8. maja ob 17.00 uri v Slovenskem društvu Sydney.

V Wollongongu se bodo Slovenci s komisijo lahko srečali v ponedeljek, 10. maja ob 18.00 uri v Slovensko avstralskem klubu Planica; v Canberri v torek, 11. maja ob 18.00 uri v Slovensko avstralskem društvu Canberra; Adelaido bo komisija obiskala v sredo, 12. maja, ko bo ob 18.30 uri srečanje s predstavniki tamkajšnjega društva, naslednji večer pa se bo srečala s predstavniki SNS SA v verskem središču. V Melbourneu bo skupno srečanje vseh predstavnikov društev in organizacij v soboto, 15. maja ob 14.00 uri v Slovenskem avstralskem socialnem in športnem klubu Jadran v Diggers Restu. Člani komisije bodo obiskali tudi nekaj drugih društev. Za vse informacije se lahko obrnete na Veleposlaništvo RS v Canberri.

Ekipe RTV Slovenije bo posnela zgodbe o avstralskih Slovencih

/RTV SLOVENIJA, SLAVKO HREN/ - Predlog terminskega bivanja na snemalnih lokacijah, ki ga je poslal Glasu Slovenije Slavko Hren:
Sydney - od 21. do 25. 4.
Lightning Ridge - od 26. do 27. 4.
Canberra - od 29. do 30. 4.
Melbourne - od 2. do 3. 4.
Tasmanija - od 5. do 6. 5.

Cepič najstarejše vinske trte na svetu iz Maribora že v Avstraliji

MELBOURNE /GLAS SLOVENIJE/ - Ideja, da bi prenesli v Avstralijo cepič 400 let stare in najstarejše vinske trte na svetu prihaja od našega melbournškega rojaka Vinka Rizmala. Vinko koordinira pogovore med županom Maribora in županom občine Yarra Ranges Davidom Hodgettom ter si nasploh prizadeva, da bi vzpostavil gospodarske odnose med Slovenijo in Avstralijo. Cepič je prispel v Avstralijo te dni in bo moral prestati dveletni test v avstralski karanteni. Mariborsko vinsko trto so že uvrstili v Guinnessovo knjigo rekordov kot najstarejšo trto na svetu.

Pomoč prizadetim beguncem s Kosova

Avstralska slovenska konferenca vas vabi, da se pridružite denarni nabirki za kosovske begunce. Vaš prispevek lahko izročite članom Slovenskih narodnih svetov ACT, VIC, NSW, SA in QLD, našim slovenskim duhovnikom v Sydneyu, Melbourneu in Adelaidi, ter na naslov ASK: tajnica Jožica Gerden, 1 Charles Court Mildura, VIC 3500. ASK bo vaše prispevke poslal po vaši želji na spodaj navedene naslove, če želite pa lahko denar pošljete tudi direktno na sledečo organizacijo:

KARITAS SLOVENIJA - ZA KOSOVO
(tajnik Imre Jerebic)
telefon: 0011 386 323 186
Žiro račun: 50100-620-133-05
1140116-623903

KARITAS AUSTRALIA
telefon: 02-9956 5799
(darujete lahko s kreditno kartico)

AUSTCARE
telefon: 1800 244 450 (toll free)
Žiro račun za kosovske begunce:
Australian National Bank
027 579 593
ali po pošti na naslov:
"For Kosovo"
Locked Bag 13
Camperdown NSW 2050

V ZNAMENJU VOJNE NA BALKANU

Srbi s papirnatimi "tarčami" paradirajo - ugroženi albanski begunci nimajo tarče, sami so tarče
str. 6

Milošević blizu Goebbelsu
str. 7

Internetovo STIČIŠČE AVSTRALSKIH SLOVENCEV

ima zdaj preko ljubljanskega DNEVNIKA povezavo na desetine naslovov televizijskih in radijskih postaj ter časopisov, med njimi Sky News, CNN, Fox News, srbski Tanjug in Borba, seveda tudi na slovenske, nemške, francoske in druge medije. Tema: VOJNA V JUGOSLAVIJI - KRIZA NA KOSOVU
<http://www.glasslovenije.com.au>

Milošević pred desetimi leti - Milošević danes
Milošević vedno Milošević

NAJPREJ POGROM NAD SVOJIMI LJUDMI - SRBI

Članek, ki ga tokrat uvrščam v rubriko urednice, je izrezek iz sydneyškega jugoslovanskega tednika *Novo doba* (februar 1989), ki zgovorno priča o mojih osebnih občutkih in strahu, lahko bi rekla kar takratnemu videnju bodočnosti povezane z imenom Milošević. Objava članka na slovenski strani je tiste čase povzročila v uredništvu *Novo doba* celo revolucijo.

Takratni urednik slovenske strani je imel zaradi tega veliko sitnosti, mene pa je po telefonu do temljev skritiziral glavni urednik lista s prepovedjo daljnjega dopisovanja v ta, takrat še izhajajoči jugoslovanski časopis. Nekateri so govorili: kaj nas briga Slobodan Milošević, in kaj imamo mi s Kosovarji. Mislim, da nam je danes jasno kaj smo imeli in kaj imamo z njimi mi Slovenci in kaj ves svet - civilizacija. Čeprav se je Slovenija dokaj z lahkoto izvila iz jugoslovanskega objema, je v desetletni krizi in vojnah na teh območjih kljub temu morala plačati svojo ceno (begunci, ki so še danes v Sloveniji, posledice v gospodarstvu, kriminal itd.), plačala jo bo pa še tudi danes (izgube v zračnem prometu, turizmu, gospodarstvu, neredi med, v Sloveniji živečimi, Srbi, Albanci, Hrvati in terorizem ter vse kar bo še sledilo...).

Prelistati je treba dnevne časopise, seveda tudi naš *Glas Slovenije*, ki je tokrat prirejen svetovnim dogajanjem primerno, poslušati je treba radijske in TV oddaje in razlogov za uresničitev Nostradamusovih napovedi in napovedi drugih prerokov, ki so napovedovali v teh letih tretjo svetovno vojno, za letošnji november pa celo atomsko bombo, je ogromno. Miloševićev pogrom (beseda "pogrom" je izpeljanka iz pojma "napad na Jude") se je pričel najprej nad svojimi lastnimi ljudmi v Srbiji, se preko Slovenije razširil na Hrvaško in BiH, da bi se zdaj razširil ne le na Kosovo, ampak na ves Balkan in postal največja nevarnost za svetovni mir, seveda vključno z našim avstralskim kontinentom (za začetek ugrabljena delavca CARE Avstralija, neredi in razbijanja med srbskimi demonstracijami, izpisani grafiti, štirje srbski S, ki niso poštedili niti sydneyške Operne hiše in njene okolice). Začetkom pogroma sem bila priča leta 1988, ko sem ob obisku Bosne v parkih Ilidže, Vrela Bosne in Stojčevca z grozo v srcu poslušala petje mladih, ki so prihajali iz Srbije v BiH na eksterminacijo: "... Oj Srbijo, tri put ratovala i još će ako bude sreće..." To pa nam pove, da nas ni treba biti strah le Miloševića, ampak vseh, ki stojijo za njim in mislijo kot on.

Vaša Stanka

Stanka Gregorič

PROFIL: SLOBODAN MILOŠEVIĆ

Pred in po 20. seji CK ZKJ

Moderni, super srbski lider. Vodja enoglasnoti - odlike totalitarnih sistemov. Unitarizma. Kakšen je še in kdo je v resnici Slobodan Milošević? Ali samo Srbi vedo o njemu to kar bi morali vedeti? Kaj misli danes srbski narod? Misli pač kaj lahko in sme misliti. Kaj govori in vpije po ulicah? I poslije Tita Tito! Ubijemo... ne gubimo više dane! To, kar Slobo pritiska na gumba.

Razen mednacionalnih sporov, kaj nudi vožd tej lačni, razjarjeni množici? Vsekakor preusmerja njeno pozornost. Okoli sebe zbira politike in ljudi brez kaj dosti hrtenice. Kdor je proti Slobi, je proti Jugoslaviji, bratstvu in enotnosti. In kaj mu je sam Slobo doprinesel?

Prepire, nemire, sovraštva, provizke, umazane posle, pretnje... največ pa osebnih ambicij. Kaj je dosegel? Počistil. Odstavil. Izsilil. SI podredil. Vojvodino, Kosovo, Črno goro. Sloveniji hotel odvzeti Stanovnika. Hrvaški Vrhovca. Partiji Svarja. Odvezel je Črnogorcem Orlandiča, Kosovu Vlasija in Kačušo Jašari. A Srbiji? Politike, novinarje, nekdanje člane sroskega Čekaja, književnike, študente. Vse, ki mu niso rekli: DA!

Med mladimi, intelektualno otopleli študenti. V mladinskem in študentskem lisku za drugače misleče ni prostora. Na univerzi -razkroj uma. Gospa Milošević postaja šel ideološke komisije UK ZK. Piše za NIN. Njen vpliv na univerzi očiten.

Beograd danes? Po besedah Svetlane Slapšak, 80 tisoč nezaposlenih, po mestu kosi tuberkuloza, množi se število nočnih iskalcev hrane po kontajnerjih, pretepi za kruh, otroci, revni kot zvezde in potepuški psi, skačejo pred semaforji na avtomobile, da bi si s pranjem šip zaslužili kak dinar.

V javnem in političnem življenju Srbije dolge "črne" in "bele" liste izpisane z imeni. Odhajajočih, polteptanih, uničenih, brezposelnih... in prihajajočih. Milošević je po Srbiji "počistil" tako, da se mu še malokdo upa protiviti. Radi ilustracije pogledimo le nekaj imen "nesrečnikov", ki so takorekoč ostali na cesti: Ivan Stambolić, Dragiša Pavlović, Radmilo Kljajić, Bogdan Bogdanović... Vaso Milinčević izključen iz CK ZK Srbije, ker ni bil proti Pavloviću. Pavlović našel zatočišče in delo pri ljubljanskemu SMELTU in zato noč in dan sprejema telefonske grožnje.

Ljubinka Trgovčević naj bi bila odstavljenjena z beogradskega Zgodovinskega inštituta za najvišjo nagrado v republiki. Ni se strinjala z Miloševićem. I. Stojanović, nekdanji direktor "Politike" zve preko televizijskega programa da so ga zamenjali. Brez dela so ostali Radoje Stefanović, bivši predsednik Gospodarske zbornice

Srbije, Špiro Galović, član CK ZK Srbije, Ognjen, Pribičević... imena, se vrstijo v nedogled. Pogledimo še zakaj je moral odstopiti Črnogorec Marko Orlandić. Zveni neverjetno a je resnično. V nemilost je padel zato, ker je kot predsedujoči na 17. seji CK ZK Stipeja Švarja, proti kateremu se je za mikrofonom vedel nekulturno, nesramno in nekorektno (Ta incident sem osebno spremljala na televiziji). Pogledimo kaj o Miloševiću pravijo nekatere znane osebnosti iz Srbije.

Pavluško Imširović - prevajalec: "Imam srečo ali nesrečo da osebno poznam Miloševića. Njegova politika je nedemokratska, odgovoren je za antibanski šovinizem, je lažnivec, cinik, politični mafijaš, ki ne izbira sredstev... toda mislim, da Milošević nima več dosti časa, vsi socialni momenti mu že grozijo... Kar se še Albanije tiče. Komično in tragično, da uporabljajo nasilje nad ženskami, takimenovana prisilstva, ki so v večini primerov izmišljena ali nastavljena, za doseganje ustavnih sprememb..."

Svetlana Slapšak - helenistka: "Milošević lahko svojo oblast ohrani le tako, da venomer producira ekscese... v Srbiji obstaja primitivni nacionalizem". Filip Mladenović, novinar, ki ne more nikjer objaviti svojih člankov: "V Srbiji vlada danes bratovmorni mir..."

In kaj menijo o Slobodanu Miloševiću še nekateri drugi. Teleks piše: "Miloševićevstvo je po svoji naravi ekspanzionistično in njegov, za zdaj neizrečeni cilj je prevlada v vsej Jugoslaviji. Milošević je delu države že zavladal, vendar le obubožanemu, bankrotiranemu, tako da mu materialno nič ne pomaga, da si je dobil pozicije v Vojvodini, Črni gori in na Kosovu..."

Igor Mekina - novinar: "Če si ideologijo, s katero se legitimira Milošević, pobliže ogledamo, ugotovimo, da gre za heterogeno brbljarjo, za nezdravljivo zmes elementov tradicionalnega stalinizma, profašističnega desnega populizma..."

Stavoj Žižek - slovenski filozof: "Zame Milošević ni tradicionalni realsofistični fenomen, neostalinist; je nekaj bolj grozljivega, to so povsem nova pravila igre edinstven spoj stalinizma in profašističnih elementov".

Situacija je 20. seji CK ZKJ-pat pozicija. Milošević ni zmagal -Švar ni padel! Vendar ta

neodločeni rezultat tudi ne pomeni, da se je Milošević ustavil. Takšen kot je pa na veliko srečo danes tudi Jugoslovanski ljudski armadi Milošević ni po volji. Takšnega in podobnega mnenja so bili tudi nekateri tuji časopisi. Tako pravi CORIERE DELLA SERA: "Milošević ta trenutek očitno ne more računati na podporo armade in, ker je ta možnost na 20. seji odpadla, se je v Čekaju znašel v manjšini. Če bo želel nadaljevati bitko, bo moral znova pošiljati ljudi na ulice..."

"Journal de Geneve" piše: "Srž razprav v Jugoslaviji je večna nestrpnost med Srbijo in drugimi deli federacije, ki imajo dober zgodovinski spomin. Zato se tudi spominjajo hegemonističnih težej iz polpretekle zgodovine, dvomi so vse hujski, dodatno pa jih podčigajo politične ambicije

enega človeka - Slobodana Miloševića".

Nekateri se še sprašujejo, zakaj je Milošević "pustil" prosto pol novemu kandidatu za predsednika ZIS-a Anteju Markoviću? Prav te dni prihajajo poročila iz Slovenije, da se po Beogradu širijo govorice o nečednih poslih Zvezne vlade, ki je odstopila a še vrši svojo dolžnost do službenega sprejetja Markovića, marca, govorice, da želi vlada na hitro sprejeti zakon o ekonomskih odnosih s tujino, ki je nepopoln ter da s tem želi novo vlado in Markovića že pred samim nastopom onemogočiti. Marković obiskuje različne kraje po Jugoslaviji, povsod ga podpirajo in zato imajo njegovi nasprotniki že izdelan plan kako ga onemogočiti ko bo šlo zares.

Jugoslavija, Jugoslavija! Ali boš zmogla ustaviti Slobodana Miloševića?

Stanka Gregorič

Ne sprašuj komu zvoni, zvoni tebi...

Kaj nas Slovence briga Slobodan Milošević! Zelo težko mi je premočati to pripombo, ki je "priletela" na moj članek "Profil Slobodana Miloševića". Tem bolj me je presenetilo, ker je te besede izgovorila oseba, ki si je z dogajanjem v Jugoslaviji ne tekočem in, ki jo sicer spoštujem in cenim.

Vsi časopisi doma, v Sloveniji, se danes ukvarjajo s to temo; ljudje na tak ali drugačen način nasprotujejo metodam, ki jih S.M. izvaja nad delom Jugoslavije. Če količkaj velja tudi za nas izseljence geslo "Slovenija-moja dežela" (in sprašujem se kako dolgo ga bomo še lahko vzklicali) potem tudi nam ne bi smelo biti vseeno kako se bo obrnila

jugoslovanska politika.

Nekateri izmed nas se morda želijo na stara leta vrniti v svojo matično domovino, drugi imamo tam sorodnike in prijatelje in končno svojo rodno grudo. Kot vedno bi se lahko tudi tokrat zapisala o tej temi, toda na gornjo pripombo bom odgovorila le z besedami iz Telekovskih vrstic (Teleks 23. februar 89.):

"POGROM namreč že je, trajal bo toliko časa, dokler se ne bo ustavil na zadnji meji. In to pomeni samo: DANES KOSOVO, JUTRI SLOVENIJA! Saj je E. Hemingway v svojem romanu silno preprost in jaseen: "NE SPRAŠUJ KOMU ZVONI, ZVONI TEBI!"

Stanka Gregorič

Novo doba
Februar 1989

Slovenija, moja dežela Slovenija, moja dežela Slovenija, moja dežela

Slovenska Velika noč

V uršulinskem samostanu odprta ena najlepših trgovin
LJUBLJANA /JANA/ - Ceneno francosko Fendijevo pohištvo zdaj razen v Mariboru prodajajo tudi v Ljubljani. V uršulinskem samostanu, v prostorih kjer je prej domoval Francoski kulturni center so odprli eno najlepših ljubljanskih trgovin. Pohištvo Fendi se je v zadnjih nekaj letih precej razširilo po vsem svetu. Pet podjetnih sester je iz tekstilnega podjetja ustvarilo gigant, ki bo prihodnje leto praznoval 50 let obstoja. Pohištvo daje prostoru kraljevski pečat. Fotografija spodaj.

Mojstrovine Slovenije in dr. Janez Bogataj zdaj tudi na televiziji

LJUBLJANA /JANA/ - V koprodukciji izobraževalnega programa TV Slovenija in založbe Rokus je nastala izjemna TV dokumentarna serija z naslovom *Mojstrovine Slovenije - Srečanja s sodobnimi rokodelci*. Avtor in scenarist petnajstih oddaj je etnolog prof. dr. Janez Bogataj, (bivši predsednik SIM), ki bo vsako nedeljo ob 18.40 na prvem programu nacionalne televizije predstavljal rokodelce. O njih je na voljo tudi knjiga v angleščini, nemščini, francoščini in italijanščini.

Odprli slovenski avtomobilski salon

LJUBLJANA /DELOFAX/ - Na Gospodarskem razstavišču so odprli 21. Slovenski avtomobilski salon, ki naj bi ga obiskalo 100 tisoč ljudi. Tokrat je na njem zastopanih 277 razstavljalcev, od tega 117 domačih, na ogled pa je tudi precej novosti. Prireditev je namenjena tudi številnim tovarnam motociklov. Salon bo odprt do 25. aprila.

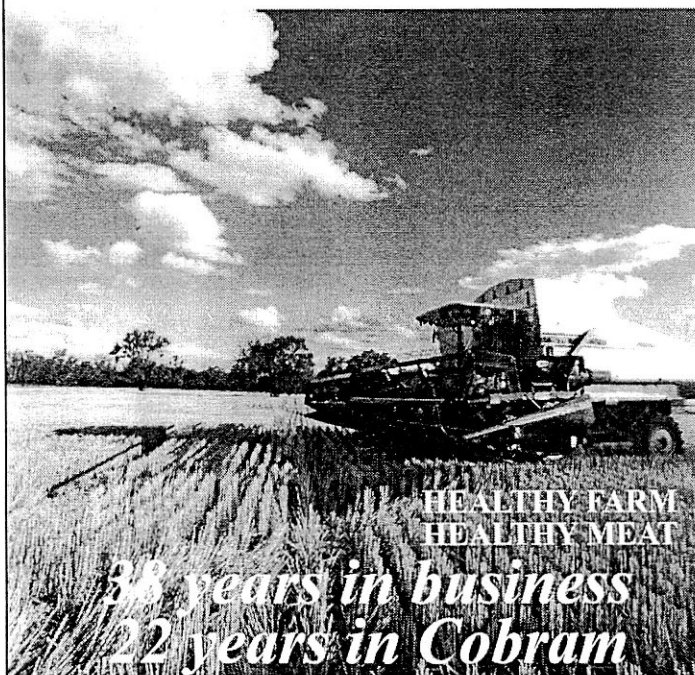
Kako je Gorenjka udomačila Avstralca

KRANJ/PRIMORSKE NOVICE/ - Barbara Hočevar je pred petimi leti obiskala Melbourne, se zaljubila in poročila s Kurtom, sinom lastnika nemške restavracije v Melbourneu (oče je Nемеc, mama Nizozemka). Kurt že lepo govori slovensko, saj je obiskoval tečaj slovenskega jezika v Ljubljani in se pridno učil.

Barbara in Kurt sta se poročila na Bledu in si najela hišo v Cerkljah pod Krvavcem. Ustanovila sta podjetje, ki se ukvarja z uvozom izdelkov za gopodinjstvo iz Avstralije in Anglije, pred kratkim pa sta odprla tudi trgovino.

AEA
V O D U S E K
M E A T S

CANBERRA
Phone: 02- 6 295 1222

COBRAM
Phone: 03-58722115

GLAS SLOVENIJE - THE VOICE OF SLOVENIA - PUBLISHER-ZALOŽNIK Florjan Auser - TISK Glas Slovenije Sydney
GLAVNA IN ODGOVORNA UREDNICA - EDITOR Stanka Gregorič - TEHNIČNI UREDNIK-TECHNICAL EDITOR Florjan Auser
Ustanovljen - established in 1993 - Ustanovitelji - founders: Stanka Gregorič, Alfred Brežnik, Dušan Lajovic, Stefan Merzel - Glas Slovenije je nedobičkonosen časopis - The Voice of Slovenia is non-profitable newspaper - Mnenja izražena v njem ne predstavljajo vedno mnenja uredništva - Avtorji sami odgovarjajo za svoje prispevke (največ do 300 besed ali četr štiri strani) - Vse pravice pridržane - Ponatis ali uporaba celote ali posameznih delov (na slovenskih radijskih oddajah, v časopisih in revijah) dovoljen kadar je naveden vir (Glas Slovenije) - Letna naročnina \$50.00; polletna - \$ 30.00; letalska letna naročnina v prekomorske države \$ 100.00 - Sponzorji: od \$ 500.00 navzgor - Cenik oglasov v upravi - Mali oglasi do 20 besed \$ 10.00; vsaka naslednja beseda 50 centov; fotografija dodatnih \$ 10.00
GLAS SLOVENIJE: P.O.Box 559 - Round Corner Dural - NSW 2158 Australia- telefon: (02) 98991131 - Fax: (02) 98992981 E-mail: ovenia@zeta.org.au

Novice

Zaskrbljenost je legla tudi na Slovenijo

LJUBLJANA /DELOFAX/ - Dogodki na Balkanu so pritegnili pozornost tudi tistih, ki se sicer ne zanimajo za politiko. Po podatkih Delove ankete 70 odstotkov ljudi pozorno spremlja dogajanje na Balkanu. Kar nekaj jih ne more mirno spati zaradi preletov Natovih letal nad Slovenijo, ki velikokrat prebijejo zračni zid pa tudi demonstracije Srbov vznemirjajo javno mnenje.

Slovenija bi sprejela še 1600 beguncev s Kosova

LJUBLJANA /DELOFAX/ - Slovenija bi sprejela poleg do zdaj evidentiranih 2744 beguncev s Kosova in ZRJ še 1600 kosovskih beguncev. Sicer je v Sloveniji še 3500 beguncev iz Bosne, ki jih iz različnih razlogov ne morejo vrniti v njihovo domovino.

Slovenska novinarja pretepli in izgnali

LJUBLJANA, CELJE /DELOFAX/ - V Slovenijo sta se vrnila, srečna da sta živa, posebna poročevalca Dela s kriznega območja v ZRJ Vili Einspieler in Tomi Lombar. Na cesti Rožaj-Priština na Kosovu ju je deset formiranih oborožencev brutalno preteplo, jima pokradlo vso opremo (od službenega avtomobila prek računalnika in telefonov do fotoaparatom in denarja), ju mučilo v nečloveških razmerah (brce s škornji, klofute, deževna noč pod naperjenimi avtomati, grožnje z noži, da preživljata svoj zadnji dan in da bosta končala v bližnjem umetnem jezeru kot že toliko drugih. Za tem so ju izgnali v Čmo goro. Slovensko novinarsko društvo je o tem obvestilo mednarodno novinarsko zvezo v Bruslju.

Množični srbski shodi proti Natu po Sloveniji

LJUBLJANA /DELO/ - Eden takšnih je bil 31. marca v Ljubljani. Avtomobili so vozili z vseh koncev Slovenije in na srečo je shod 5000 Srbov minil brez izgredov tudi pred ameriškim veleposlaništvom. Toda Srbi so napovedali nove proteste. V Sloveniji živi okoli 50.000 pripadnikov srbske narodnosti. Transparenti za kratico Nato - Nacistična Ameriška Teroristična Organizacija.

Težave v slovenskem zračnem prostoru Natova so zgoraj, Adrijska spodaj

LJUBLJANA /DELO/ - Zaradi preletov Natovih letal prek Slovenije mora slovenski letalski prevoznik Adria Airways odpovedati marsikateri let. Zaradi zaprtega zračnega prostora pa je oškodovana tudi država, saj ni preletov civilnih letal in tako tudi ne dohodka od preletnih pristojbin.

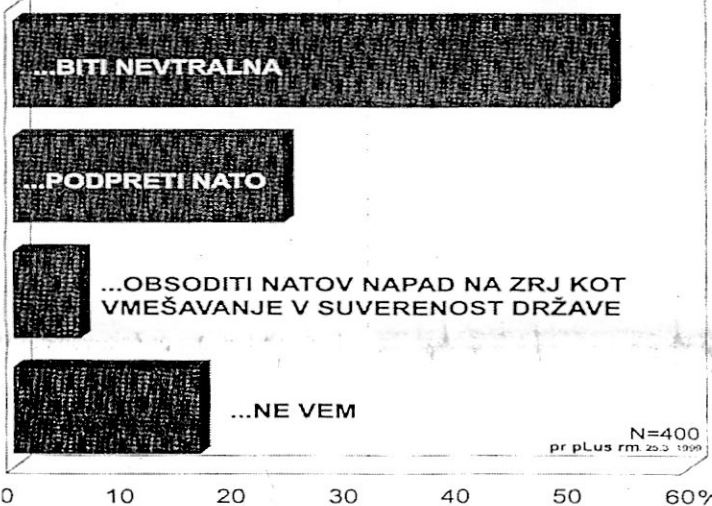
Ročni bombi razdejali mariborsko igralnico Jack Point

MARIBOR /DELOFAX/ - Na glavni avtobusni postaji sta odjeknili dve eksploziji ročnih bomb. V noči eksplozije se je na zidu ob lokalu pojavil tudi napis: "Za Šiptara Nato!" Eksplozija je vznemirila tudi mnoge od 45 lastnikov drugih lokalov v kompleksu avtobusne postaje.

Podpora Natu, a brez Slovenije

MARIBOR /VEČER/ - Čepprav (slaba) večina akcijo Nata podpira, skoraj prav toliko anketirancev meni, da bi morala uradna slovenska politika v tem primeru biti nevtralna. Med zavzemajočimi se za nevtralno držo izstopajo mladi in izobraženi.

ALI BI MORALA URADNA SLOVENSKA POLITIKA...

SLS in SKD v "skupni postelji, za isto mizo"?

LJUBLJANA /DELOFAX/ - Se bosta Podobnikova Slovenska ljudska stranka (SLS) in Peterletovi Kršanski demokrati (SKD) vendarle združili v eno stranko? Kako ji bo ime? Kdo bo na čelu nove politične stranke? Vprašanja, ki so znova postala aktualna. V torek, 12. aprila so se srečali predstavniki obeh strank in uradno razpravljali o zlitju v eno stranko. Pogovori so v teku, morda se bo zgodilo jeseni. V obeh strankah trdijo, da si tega želijo vse bolj slovenski volilci. Menijo tudi, da naj bi SKD postala manj klarikalna, SLS pa bolj evropska.

Novi predsednik Slovenske izseljenske matice

LJUBLJANA /VEČER/ - SIM je izvolila novo vodstvo. Prihodnja štiri leta bo njen predsednik dr. Anton Bebler, profesor na Fakulteti za družbene vede in predsednik Atlantskega sveta Slovenije. Za podpredsednika je bil izvoljen Peter Kovačič Peršin, profesor slavistike, Janez Rogelj pa je ostal na delovnem mestu tajnika. Novi predsednik bo usmeril svojo pozornost predvsem na mlado- drugo in tretjo generacijo Slovencev po svetu.

SIM ima trenutno precejšnje finančne težave, namreč delež denarja, ki ga ministrstvo za kulturo namenja za kulturno dejavnost Slovencev po svetu je vse manjši, Ministrstvo za zunanje zadeve pa zavlačuje uresničitev sklepa državnega zbora, ki je odobrill denar za SIM, zato naj bi zaposleni v SIM, trenutno jih je sedem, ta mesec ostali brez plač.

Novi predsednik SIM dr. Anton Bebler

Delegacija direktorjev cestnih podjetij Slovenije bivala 16 dni v Avstraliji

LJUBLJANA /MAG/ - S šestnajstdnevne ekskurzije v Avstralijo se je vrnila delegacija direktorjev cestnih podjetij Koper, Kranj, Ljubljana, Nova Gorica, Maribor, Murska Sobota in Ptuj. V Magu se sprašujejo po kakšne izkušnje so šli direktorji v Avstralijo, saj njena klima nima nič skupnega s slovensko, pa tudi nobenega kongresa ali simpozija ni bilo. Slovenska delegacija je namreč proučevala kakšne ceste delajo na petem kontinentu. Bolje bi bilo, da bi šli proučevati ceste na Bavarsko, meni Mag in pričakuje razlago, saj so šli direktorji na tako dolgo pot na račun slovenskih davkoplačevalcev.

Clinton junija v Sloveniji

LJUBLJANA, WASHINGTON /MAG/ - Junija letos naj bi bili v Sloveniji pričr zgodovinskemu dogodku: državo bo namreč obiskal ameriški predsednik Bill Clinton. Varnostni ukrepi bodo tiste dni močno okrepljeni, saj gre za enega najbolj varovanih politikov na svetu, ki dobiva največ groženj. Nevarnost poskusa atentata pa je zdaj po vojni na Balkanu še večja.

Slovenija ima preveč diplomatsko konzularnih predstavništev

LJUBLJANA /DNEVNIKONLINE/ - Slovenija ima v tujini 146 diplomatov. Slovenski diplomatski aparat se je preveč razbohotil, še več pa je očitkov na nesistematično odpiranje predstavništev. Po verjetnosti bodo nekatera v kratkem ukinili, saj naj bi šlo za slone, ki veliko pojedou... Tako naj bi se zaprla vrata veleposlaništva Republike Slovenije v Singapur, Teheran, Splitu in še kje... S tem bi prihranili veliko denarja, v Singapurju kar 85 milijonov tolarjev.

Tečajnica Banke Slovenije

Srednji devizni tečaj (20. april 1999)

Država (enota)	tolarjev
EMU (1 EUR)	190,7528
Avstrija (1 ATS)	13,8625
Francija (1 FRF)	29,0801
Italija (100 ITL)	9,8516
Nemčija (1 DEM)	97,5304
Avstralija (1 AUD)	117,0119
Hrvaška (1 HRK)	25,1477
Japonska (1 JPY)	1,5209
Kanada (1 CAD)	121,1513
Švica (1 CHF)	119,1312
V. Britanija (1 GBP)	290,1183
ZDA (1 USD)	179,2789

Je jedrska elektrarna v Krškem tempirana bomba?

JANA - V Krškem so že pred enim letom za te dni načrtovali odklop zaradi večjih vzdrževalnih del. To je v tem času srečno naključje, saj se zdi, da je v vojni med Srbijo in Natom JE v Krškem največja nevarnost. V Krškem pravijo, da je vse pod nadzorom. Prof. dr. Andrej Stritar je izjavil, da je bila nevarnost v zvezi z JE v Krškem leta 1991, ko so Slovenijo preletavala jugoslovanska letala hujša kot je danes (takrat je Sloveniji iz Beograda pretil predvsem Vojislav Šešelj).

V Portorožu so jezni na Ljubljano

PORTOROŽ/VEČER - Slovenija izda vsako leto koledar prireditiv. Letos so v Portorožu jezni na Ljubljano, češ da Turistična zveza Slovenije v letni koledar prireditiv ni uvrstila velikih prireditiv, ki se bodo letos odvijale v Portorožu in drugje na Primorskem.

V koledarju celo ni *Festivala morja in sonca*, niso zajeti niti kraški prazniki terana in pršuta, praznik češenj v Goriških brdih itd. Toda sama predsednica portoroškega turističnega društva Andreja Humar Fatorič je priznala, da je veliko nereda že v Portorožu. Turistično združenje Portorož (GIZ občine Piran), ki bi bilo moralo podatke o večjih prireditivih v piranski občini poslati v Ljubljano, tega enostavno ni storilo. V Ljubljani pravijo, da so že lani oktobra pozvali organizatorje po vsej Sloveniji, naj pošljejo sezname prireditiv. Prireditve za katere niso dobili obvestila enostavno niso uvedli v katalog.

Zakaj ne voditelj na invalidskem vozičku?

LJUBLJANA/VIKEND MAGAZIN - Na zaslonih TV Slovenija se bo kmalu vrnila oddaja z naslovom *Volja najde pot* in bo namenjena predvsem zbliževanju sveta invalidov in drugih "drugačnih". Invalidi sami bodo sodelovali v ekipi, ki bo oddajo pripravljala, zdaj pa se pojavlja še vprašanje: zakaj ne bi oddaje vodil voditelj, ki je na invalidskem vozičku?

Množično grobišče na trasi avtoceste

MARIBOR/DELOFAX - Predstavniki Inštituta za sodno medicino in delavci Pogrebnege podjetja Maribor so te dni v gozdu med Teznom in Bohovo začeli sondiranje domnevnih množičnih grobišč ubitih po koncu druge svetovne vojne. Našli so več posmrtnih ostankov, iščejo pa še naprej. Tu bodo namreč gradili novo avto traso.

Gorenje najprodornejši proizvajalec bele tehnike

VELENJE/JANA - Po razstavi v Kolnu bi lahko rekli kar "proizvajalec barvne tehnike". Gorenje namreč zdaj izdeluje hladilnike, pralne stroje, sesalce, kuhinjske štedilnike v prelepih štirih barvah: so srebrni, rdeči, modri in zeleni. Uvajajo tudi druge novosti, n.p. zaobljene hladilnike z velikimi ročaji, štedilniki so romantični... še bolj živopisni pa so strojčki za pripravo hrane, prevladujejo odenki zelene, modre in rumene barve. Sesalci za prah so prava modna industrija za ženske oči. Gorenje proizvede skoraj dva milijona strojev letno, od tega 95 odstotkov za izvoz v države EU.

Tudi Slovenija ima opal

MARIBOR/VEČER - V mariborski univerzitetni knjižnici je bila do 9. aprila na ogled razstava *Minerali Pohorja in Kobanskega*. Prvič je bilo predstavljeno kar nekaj mineralov, ki so bili najdeni v zadnjih letih na tem območju. Za strokovnjake je zanimivih nekaj primerkov kalcedona in opala. Dva primera opalov so predstavili kot nakit (broška, obesek za verižico), kar je prva predstavitev v Sloveniji najdenih in obdelanih poldragih kamnov.

Primarij dr. Ana Kregelj Zbačnik, ki se poklicno ukvarja s vprašanji družine je zaskrbljena

prim. dr. Ana Kregelj Zbačnik LJUBLJANA/DEMOKRACIJA - Prim. dr. Ana Kregelj Zbačnik je poslanka Janševe Socialdemokratske stranke (SDS) v Državnem zboru RS in predsednica odbora DZ za zdravstvo, družino in socialne zadeve, ima sama štiri otroke, obenem pa je uspešna tudi v svojem poklicu. Ano Kregelj Zbačnik skrbi prihodnost slovenskega naroda glede na demografsko stanje (več smrti kot rojstev). Pravi, da baje že plat zvona in da se mora Slovenija čim prej odločiti za filozofijo življenja in ne smrti. Država pa je dolžna to omogočiti z ustreznimi zakonodajo (družinsko, socialno, davčno, stanovanjsko itd).

Razstava o celjskih grofih bo odprta do novembra

CELJE/DELOFAX - S prireditvijo v Marijini cerkvi so 12. aprila odprli razstavo celjskih grofov.

V Marijini cerkvi je grobnica Celjskih in tu sta pokopana tudi Friderik II in Ulrik II. Igralec Peter Boštjančič je povedal nagrobni govor za Ulrikom Celjskim, kot ga je spisal Johannes Roth, simfoniki RTV Slovenija pa so premierno zaigrali *Svečano glasbo Celjskih* ter *Danes grofje Celjski in nikdar več*, skladbi, ki ju je za to priložnost napisal skladatelj Urban Koder. Razstava je postavljena v pritličju stare grofije v Celju, novembra pa se bo selila na Hrvaško, v Avstrijo in na Madžarsko, zatem pa bo našla stalni domičil v Knežjem dvorcu ali na Starem gradu v Celju.

Poklonili so se žrtvam povojne komunistične morije

KOČEVJE/DEMOKRACIJA - Skupina članov Baragovega kluba se je pred dnevi odpravila na tridnevno pot po zapuščenih predelih Kočevske, z namenom obiskati v času vojne in komunizma porušene kulturne, zgodovinske in cerkvene spomenike in objekte in pripraviti vse potrebno za označitev Baragove poti. Pobudnik je znani slovenski gornik in himalajec Metod Humar, ki meni, da je treba mlade rodove seznaniti s to platjo zgodovine. Člani Baragovega kluba, ki je bil ustanovljen v okviru Socialdemokratskega krščanskega foruma, so svojo pot začeli pri ruševinah cerkve Svete krvi v Mozlju.

Primorci živijo dlje

KOPER/PRIMORSKE NOVICE, 7. VAL - Ljudje na zahodu Slovenije živijo dlje kot na vzhodu. Na Primorskem in v Ljubljani je razvojni indeks, ki ga sestavljata pričakovana dolžina življenja, dohodninska osnova in izobrazba, precej višji in v vzhodni in severovzhodni Sloveniji. Najdlje naj bi živeli prebivalci Sežane, Kopa, Pirana in nekdanje občine Bežigrad v Ljubljani - v povprečju 75,3 leta. Sledijo jim prebivalci Tolmina, Izole, Ajdovščine in iz okolice Ljubljane. Najkrajša življenska doba je v nekdanji občini Ptuj, Lenart, Slovenska Bistrica in Šentjur pri Celju.

Novice

Avstralka povzročila nesrečo na najnevarnejši gorenjski cesti

KRANJ/JANA - Pred dnevi so se kranjski gasilci lotili razpiranja pločevin v prometni nesreči povsem uničenega passata. Iz zmečkanin so reševali Avstralki Vanesso L.M. in Elisabetho M.L.Z., sopotnici Camille D.M., povzročiteljice nesreče. Avstralka je namreč pri Podtaboru, na zloglasnem Kacinovem klancu, nenadoma zavila levo in zapeljala v golfa ljubljanske registracije. Čelno trčenje je bilo usodno za 74-letno Magdaleno Z., mamo Konrada K., voznika golfa. V nesreči sta bili hudo poškodovani tudi avstralski sopotnici. Pravijo, da je ta odsek najnevarnejša cesta v tem delu Evrope.

Jure Šterk znani slovenski "morski potepuh" bo oktobra priplul do avstralske zahodne obale

PRIMORSKE NOVICE - Belokranjec Jure Šterk je s svojo 6.5 metra dolgo lupinico objadral že veliko, nazadnje kar 63 dni neprekinjeno od brazilskega pristanišča Recife do Simonstowna, vmes je najmanj 3500 milj morja. Vetrovi in tokovi spodnjega Atlantika pa še nevihte povrhu so ga nosili malo tudi sem ter tja. Zdaj je doma v Sloveniji in se pripravlja na novo jadranje po Indijskem oceanu proti zahodnim obalam Avstralije, to je novih 6000 milj morja. Sloveniji bo pomahal spet oktobra letos.

FILATELIJA

Letošnji drugi sklop znamk je izšel 23. marca, ko je bilo izdanih 5 znamk in sicer znamka o cinabaritu, znamka za 50-letnico Sveta Evrope, znamka za tematiko Evropa, znamka v počastitev 50-letnice Filatelistične zveze Slovenije in planinska znamka z Golico nad Jesenicami. Cinabarit je mineral temno rdeče barve, po kemični sestavi je živosrebrni sulfat in edina ruda iz katere se pridobiva živo srebro. V Idriji so našli živo srebro leta 1490.

Pogled na tarče

Sprevrženi sistem vrednot

Slavenka Drakulić je pisateljica in novinarka, ki se je leta 1991 izselila iz Zagreba. Trenutno živi v Berlinu. Pričujoči tekst je napisala za torinsko Stampo in splitski Feral Tribune; z njenim dovoljenjem ga objavljamo tudi v Delu.

Iz dneva v dan gledamo njihove televizijske in časopisne podobe, pospremljene z vestmi o tem, kako Srbi kljubujejo bombardiranju. Stojijo na mostovih, držče se za roke, ali pa se zbirajo na trgih sredi Beograda, kjer vsak dan prirejajo rockovske koncerte. Na prsih jim visijo papirnate tarče. Beseda 'tarča' je izpisana v angleščini, kajti sporočilo je namenjeno tujcem, Zahodu, svetu, ki se je zarotil proti njim. Prav takšne tarče delijo njihovi aktivisti ljudem, ki se na ulicah nemških in italijanskih mest udeležujejo demonstracij proti bombardiranju. Po novinarskih poročilih so takšne tarče v modi, bodisi velike, odtisnjene na majicah, ali povsem majhne, kakor značke, kakršne se nosijo na zavihku. V kratkem času so Srbi to tarčo vsilili kot svoj zaščitni znak, s katerim enotno, hrabro in odločno kljubujejo vsemu svetu.

Ko jo nosijo na sebi, se spreminjajo v žive tarče in tako vsem sporočajo, da so Natove bombe pravzaprav namenjene njim, pa naj zahodni politiki še tako vztrajno trdijo nasprotno. In da bi jim še bolj olajšali nalogo, jih ovešajo in pripenjajo nase – naj kar merijo nanje, mirne, nedolžne prebivalce majhne, neupravičeno napadene države. Celo svoje otroke jih ni strah spremeniti v takšne žive tarče.

Revija *Time* je na naslovnici objavila fotografijo deklice v rdeči jopi; tudi ona v ročici drži papir s koncentričnimi krogi. Ni ga prijela sama, nekdo ji ga je potisnil v roke. In ta nekdo – njen oče, mama, učiteljica, sosed – se je poigral s simboliko tarče na izjemno ciničen način. Vsilili takšen znak otroku, v tem primeru res nedolžnemu človeškemu bitju, in hkrati biti državljani Srbije, je skrajno cinično. Vsi se še spominjamo podobnih fotografij iz Sarajeva izpred nekaj let, na katerih so prav tako nastopali otroci, podobni tej beograjski deklici. Ampak tisti otroci niso imeli tarč – sami so bili tarče. Na fotografijah in posnetkih, ki se jih spominjamo, jih je zadel ostrostrelec ali granata.

O eni takšnih deklic, ki je čudovito plesala, je CNN lani predvajala dokumentarec. V filmu dekličina mati ponosno kaže plesno obleko, torbico, plesne čevlje. Po Sarajevu, kjer so bili otroci res tarče, noben normalen človek ne bi mogel tarče uporabiti na tak način. Razen v sistemu očitne sprevrženosti vseh vrednot in pomenov, v avtističnem carstvu Srbije.

In tako v Beogradu sije poletno sonce, medtem ko nedolžni državljani tarče stoje poslušajo koncert, nato pa odidejo domov. Obedujejo, berejo časopise, spijo, gledajo poročila, gredo na delo, se tuširajo, pečejo kolače. Ponoči jih vznemiri eksplozija kakšne rafinerije, tovarne ali ministrstva, plamen, ki švigne skoraj do neba, in strah, da bi katera od raket padla petsto metrov bolj levo ali desno. A v nasprotju s Sarajevčani prebivalci Beograda – kljub nekaj naključnim žrtvam – niso tarča. Oni to vedo; prav zato lahko kljub strahu prenašajo noči.

Medtem le nekaj sto kilometrov stran neki drugi prebivalci te iste države Srbije dan za dnem stojijo v blatu, na dežju. Bodisi na meji z Makedonijo v 25-kilometrski koloni, bodisi na prelazu Blače, kjer 50.000 ljudi živi in umira brez hrane in medicinske pomoči, bodisi v begunskih taboriščih čez mejo v Albaniji.

Ti ljudje se nimajo kam vrniti, nimajo kosila, ne poročil, ne koncertov, nimajo domovine. Ničesar nimajo. Oni ne potrebujejo papirnatih tarč, ne potrebujejo simbolov. Oni vedo, da so tarča, vsak možki, vsaka ženska, vsak otrok. Že milijon Albancev s Kosova je razseljenih, kar je samo lepši izraz za etnično čiščenje. Toda oni so – Albanci. So nekaj drugega. V takšnem sistemu stvari, v katerem se Srbi doživljajo kot žive tarče in v katerem tarča postaja simbol nedolžnosti njihovega naroda, v tem logičnem preobratu je možno reči, da so si Albanci zaslužili takšno usodo. Mar niso podpirali teroristov OVK in neodvisnega Kosova? Mar niso klicali Nata? Tu imajo torej svojo neodvisnost, tu imajo Nato...

Teh skoraj milijon prebivalcev Srbije, pregnanih z domov, prek petdeset razdejanih kosovskih vasi, kdo bi vedel koliko pobitih civilistov, vse to za človeka, ki sredi Beograda poslušaja koncert, nima nikakršne zveze z njim, prav tako kot bombardiranje. Nobene zveze nima s prebivalcem Aleksina, čigar hiša je bila po naključju zadeta, ali z njegovo ženo, ki leži v bolnišnici, Obupujejo. Zakaj neki se jim to dogaja? Kaj so vendar zagrešili? Čisto navadni ljudje so, ki se brigajo zase, učitelji, upokojenci, študentje, ne pa politiki. Res ne vem, zakaj nas bombardirajo, reče ženska, katere hiša je porušena.

In zdaj si ti isti ljudje, prebivalci Srbije, ki niso Albanci, kajti Albancev je že zdavnaj odzvet ne le državljanški, temveč tudi človeški status, ti isti ljudje, ki jih niso zanimali niti Sarajevo niti Srebrenica, ne Dubrovnik ne Vukovar, celo Drenica ali Račak ne – ti isti ljudje si dovolijo paradirati s papirnatimi tarčami na prsih.

Leta in leta niso hoteli doumeti, da so v vojni. Vojna jih ni zadevala, vojna je bila nekeje drugje. Zdaj pa so na vsem lepem žrtve, zato nosijo tarče in se verjetno sploh ne zavedajo neznosne simbolike te zamisli. Njihove roke so čiste, vest mirna, pa čeprav so njihovi sinovi na Kosovu, kjer se seveda branijo pred teroristi.

Miroljubni meščani, ki protestirajo na poletnem soncu ali zvečer, v soju sveč (še en sprevržen simbol miru), še vedno nočejo razumeti, da je to njihova vojna, že vse od 1987., 1991., 1992., pa naj se še tako doživljajo kot žrtve, in ne kot protagonisti te vojne.

Nihče od teh meščanov ne pričakuje, da bi se veselili bombardiranja lastne države. Toda avtizem, kakršnega izpričujejo, je strašen, nepojmljiv. Ovešanje otrok s papirnatimi tarčami, da bi tako svetu poslali sporočilo o lastni nedolžnosti, je groteskna laž. Kajti Srbi v Srbiji niso žrtve – Albanci so njihove žrtve. Njihov fascinantni avtizem se kaže ravno v njihovi nepripravljenosti, da bi naposled doumeli, celo tedaj, ko so kaznovani, ko so bombardirani. Še vedno se ne vprašajo: Kaj smo vendar zakrivali? Smo morda vendarle kaj zagrešili?

Ta odsotnost vsakršnega dvoma, vsakega spraševanja o lastnem ravnanju, je osupljiva, zastrašujoča. In vendar je odgovor, ki ga ne želijo slišati, povsem preprost: oni, prebivalci Srbije, so krivi za okoliščine, v katerih so se znašli, sami so krivi za bombardiranje. Oni so odgovorni za stisko Albancev in vse težave, ki so jih povzročili že prej (prav tako, kot so, mimogrede, Hrvati odgovorni za Dretelj in Krajino).

Njihova odgovornost je ta, da že več kot deset let, zdaj že skozi tretjo vojno, na oblasti ohranjajo istega človeka, Slobodana Miloševića. Ta politična odgovornost je zaradi spleta zgodovinskih okoliščin (izhod iz komunizma, pomanjkanje demokratične tradicije in jasne politične alternative) sicer nekoliko manjša, njihova moralna odgovornost pa prav nič.

Toda srbski državljani še vedno ne vidijo povezave med bombardiranjem in Miloševićevo oblastjo, med Miloševićevo oblastjo in lastno odgovornostjo. Nobena oblast, niti diktatura, se ne more obdržati brez vsaj lihe podpore državljanov. Toda srbski intelektualci in opozicija se dandanes, celo kadar si drznejo kaj reči zoper Miloševića, ne omenjajo Albancev in njihovih težav. Sposobni so tarnati, da jim Zahod ni pomagal, da jih nihče ne razume, hkrati pa popolnoma ignorirajo trpljenje svojih sodržavljanov, kot da bi jih ne bilo.

Zato nihče od njih ne more biti rešen odgovornosti za podporo Miloševiću, četudi se te odgovornosti sploh ne zavedajo. Mar niso vedeli za trpljenje Albancev? Ničesar da niso slišali? Res škoda. Lahko bi slišali, lahko bi izvedeli, ko bi le hoteli. Toda tudi tokrat, podobno kot prej, unisono in homogeno še naprej lažejo vsemu svetu v obraz. Kljub pričevanjem, poročilom, posnetkom, skratka, kljub dejstvom. In, kar je še pomembnejše, še naprej lažejo celo samim sebi, še naprej živijo v zaprtem sistemu, ki so ga sami ustvarili.

Zato smo v Srbiji priče dveh vzporednim tragedijam. Prva je trpljenje albanskega naroda, njihov eksodus, ki mu nekateri že rečejo genocid. Zdaj nič ne pomaga spominjati (česar ne bi smeli pozabiti), da njihovo usodo delijo tudi Hrvati in Bosanci in celo Srbi iz Krajine. Druga tragedija je avtizem srbskega naroda, ki se ne zaveda svoje politične, moralne in zgodovinske odgovornosti. Milošević bo v zgodovini zapisan kot zločinec: nekega dne se bo morda prisiljen zagovarjati pred sodiščem in bo obsojen za svoja grozodejstva. Toda srbski narod, prav zato, ker ni znal obračunati z Miloševićem, ne more vstopiti v zgodovino kot nedolžna žrtev njegove diktature in agresije Zahoda. Papirnate tarče na junaških prsih jim prav nič ne pomagajo.

Vse dokler se bodo Srbi obnašali, kot da so kot državljani nedolžni, da so krivi samo politiki, samo Milošević. Šešelj ali Drašković – vse dotlej ni nikakršnega upanja, da se bo kaj spremenilo. Vse dotlej se bodo čudili, lagali in paradirali pred svetom v groteskni karnevalski veselici na beograjskih ulicah. Niti morebitni kompromis, ki bi Miloševića obdržal na oblasti, niti popoln poraz in kapitulacija ne bosta imela nikakršnega pomena, dokler Srbi ne bodo doumeli, da je glavni del naloge pred njimi samimi.

Oni morajo narediti, česar namesto njih ne more narediti nihče drug, ne Zahod, ne Nato, ne Soros, ne tuji krediti, nihče. Sami morajo opraviti z Miloševićevim režimom, kot tudi z lastno zaslepljenostjo, poslušnostjo, oportunistično, ravnodušnostjo, manipulacijo in strahom, na katerem temelji sedanji režim. Poleg oblasti morajo, skratka, spremeniti tudi sami sebe. Za začetek tako, da v Albancih začno videti ljudi. Da nekdo, vsaj kdo izmed njih, reče kakšno besedo o Albancih, da jih začne upoštevati, da uvidi njihovo trpljenje, da se zamisli nad njihovo usodo. Trenutno o takšni zavesti ni niti sledu. Pravzaprav se zdi, da je takšnega zavedanja manj kot kdaj prej. Za zdaj je tarča, kot sprevrženi simbol srbskega stanja zavesti, še vedno v rokah deklice, ki je pravzaprav nihče ne napada.

Slavenka Drakulić

**Kljub sorodnejšima "propagandistoma" Stalinu in Brežnjevju
Milošević bliže Goebbelsu
Kje so meje propagandne vojne**

**O razpletu balkanske tragedije
ne bodo odločale propagandne bombe, ampak tiste prave**

Temelj vsake totalitarne družbe je prežetost z ideologijo "big brother is watching you", veliki brat te opazuje. Diktator mora svojim podložnikom najprej vsiliti vtis, da ni koticčka, kamor bi se lahko skrili. Kot pa vedo vsi dobri propagandisti, totalitarna služba potrebuje še Cilj, ki je svet in o katerem se ni mogoče pogajati, ter Sovražnika, ki je kriv, da tega še niso dosegli. Potem je tu seveda še Resnica, tista, ki ne prenaša drugih, nasprotnih in etnično razlikujočih se resnic, ki bi se lahko potem pogajale med seboj in iskale skupni modus vivendi, kar je morda najbolj preprosta razlaga pojma demokracija. Miloševićeva velikosrbska propaganda, pa čeprav ima svoje balkanske posebnosti, pri uresničevanju teh temeljnih zahtev totalitarne družbe močno spominja na doslej najbolj grozljivi propagandni stroj, ki ga je v nacistični Nemčiji tridesetih in štiridesetih let tega stoletja vodil Joseph Goebbels.

NAPAČNA STRAN

Celo Srbi radi pripovedujejo šalo o vozniku na napačni strani ceste, saj jo je nekoč objavila celo Politika v svoji angleški izdaji. Šala govori o Srbu, ki na prometni zahodnoevropski avtocesti mirno vozi po napačnem pasu, nasproti vozeči vozniki pa se mu divje umikajo. Nenadoma Srb zasliši razburjeno radijsko sporočilo: pozor, nek norec vozi po napačnem pasu! "Najmanj deset tisoč norcev vozi po napačni strani!" se razjezi Srb in še bolj pritisne na plin. Resnica, kot jo danes vidijo Srbi, je ravno nasprotna resnici drugih ljudi, in to je velikanski uspeh procesa, ki sta ga konec osemdesetih let na univerzi in v medijih začela Slobodan Milošević in njegova leninistična soproga Mirjana Marković. Najbolj presenetljivo je, da Miloševićevemu režimu za ustoličenje Resnice sploh ni bilo niti treba utišati vseh medijskih glasov, saj je srbska opozicija dolgo časa upravičeno opozarjala, da ima Tuđmanova Hrvaška manj neodvisnih časopisov in radijskih postaj. "Večina Srbov ni obveščena, kar je velik problem. Toda mogoče se je informirati. Če hočete, lahko berete publikacije, ki povedo vse o grozotah o Bosni. Toda večina ljudi preprosto noče vedeti," je leta 1992 časopisu Washington Post povedala srbska sociologinja in mirovnica Vesna Pašić. Njene besede bolj ali manj držijo še danes. Tako kot Nemci še štiriinpetdeset let po porazu nacizma se bodo morda tudi Srbi nekoč nelagodno spraševali drug o drugem: si vedel, kaj se je dogajalo, in nisi hotel vedeti? Tako kot Hitlerjeva Nemčija je tudi Miloševićeva Srbija v stanju skupinske psihoze, ki jo lahko ustvari samo dvajseto stoletje s svojo množično kulturo in možnostjo spreminjanja obveščenosti v propagando.

SRBSKI FATALIZEM

Zanimivo pa je, da Miloševićev propagandni stroj kljub komunističnemu pedigreju njegovega stvarnika raje primerjajo z Goebbelsovo kot s Stalinovo ali Brežnjevovo umetnino. Videti je, kot da je v politiki srbskega predsednika toliko fatalnosti, da lahko za primerjave zadostuje samo najbolj morilski propagandni stroj, kar jih pozna človeška zgodovina. Srbski fašizem, ki ga v Sloveniji rojeni švicarski psihoanalitik Paul Parin imenuje balkansko mačistični, seveda nikoli ne bo zmogel nemške obsedenosti z natančnostjo in detajli, zato iz Srbije tudi ni veličastnih fašističnih parad ali združevanj, kot jih je v Zmagoslavju volje dokumentirala Leni Riefenstahl. Toda tisto najpomembnejše v morilskem fašizmu dvajsetega stoletja, število žrtev, ki jih uspejo pobiti, ne da bi se pri tem uprla domača družba, se lahko v Srbiji po štirih balkanskih vojnah in njihovi različici koncentracijskih taborišč ter množičnih usmrtev morda že postavi ob rob Hitlerjevi in Goebbelsovi Nemčiji. Balkanski mačizem, ki se od mediteranskega loči po ruskem navdihu, pa po Parinovem prepričanju omogoča še kleptokratsko družbo, ki ji ni mar za nič drugega, dokler lahko posamezniki s svojimi zasebnimi SS-vojskami kradejo do onemoglosti. Življenja so pri tem še najmanj vredna. Nemški fašizem je imel vsaj v svojem prvem obdobju mogočnejše družbene ambicije. Z zanikanjem versajske pogodbe se mu je posrečilo vrniti zunanjepolitično samozavest, s ponovno oborožitvijo in javnimi deli pa je opravil še s kronično nezaposlenostjo weimarske republike.

Goebbelsov nacizem je vrvel od velikopoteznih družbenih projektov, v katerem je sodelovala večina prebivalstva germanske krvi. Na porumenelih slikah lahko vidimo vesele kolone delavcev, ki pojoče odhajajo na delovišča avtocest, ali pa strumne mladenke in mladeniče, ki po ukazu voditelja telovadijo na travi. Miloševiću ni bilo treba na novo izumljati vseprisotne organizacije družbe, saj jo je podedoval skupaj s komunistično ureditvijo dela in zasebnega življenja. Razvpita balkanska lagodnost pa mu z veseljem odpusti, da ljudi ne preganja v telovadnih dresih po travah, ampak jih pusti v kavarni kaditi cigarete pri kozarčku slivovega žganja.

Milošević ima še eno prednost, romantično srbsko povelečevanje tistih, ki izgubljajo. Po treh izgubljenih velikosrbskih projektih v Sloveniji, Hrvaški in Bosni mu zdaj uhaja še Kosovo, gospodarstvo in sociala pa sta na dnu. Kljub temu je videti, da ne potrebuje niti iluzije nemške fašistične učinkovitosti v času pred drugo svetovno vojno, Miloševićeva propaganda je tako učinkovita, da mu za zedinjenje srbskega naroda zadostuje vojna. V mnogih drugih pogledih pa sta si srbski vožd in dirigent nemškega propagandnega stroja Joseph Goebbels zelo podobna. Njuni osebni izkaznici razkrivata človeka z močnim občutkom družbene odrinjenosti, ki jo je srbski vožd, sin razbite družine in samomorilskih staršev, skušal že od nekdaj premagati s pomočjo soproge Mire Marković. Zadnji ameriški veleposlanik v nekdanji Jugoslaviji Warren Zimmermann v Miloševiću kljub temu opisuje neverjetno hladno osebnost, ki je nikoli ne gane trpljenje ljudi okrog njega.

Hitlerjev minister za ljudsko prosveto in propagando Goebbels je občutek odrinjenosti, za katerega se je tako kruto maščeval s svojimi projekti, dobil zaradi svojih telesnih pomanjkljivosti. V nacistični Nemčiji morda ni bilo visokega funkcionarja, ki bi s črnimi lasmi, šibko postavbo in eno nogo krajšo od druge manj spominjal na arijski ideal svetlolasega mišičastega mladeniča, kljub temu pa je prav Goebbelsov tisočletni likal idealno podoba ljudstva, ki si končno zasluži svoj tisočletni prostor. Tudi v najbolj mračnih dneh druge svetovne vojne, ko se je Nemcem približeval poraz na vseh frontah, se je z ideološko organiziranimi zborovanju bojeval proti vdanosti v usodo. Nedavni koncert zvezde novokomponiranih pesmi in Arkanove soproge Cece med Natovim bombardiranjem Srbije spominja na nemške fašistične akcije za dvig ljudskega duha. Če bodo tudi v Jugoslaviji takšne metode neuspešne, ima tudi Milošević na voljo hitlerjanski ali goebbelsovski odhod s političnega prizorišča – samomor.

KONEC PROPAGANDNIH BOMB

Goebbelsov pa vsej svoji mračni genialnosti navkljub ni imel na voljo vseh sredstev, ki jih lahko danes izkorišča Slobodan Milošević. Nacizem je zažigal knjige ter nadzoroval radio in časopise, srbski režim pa lahko isto doseže z nadzorom nad državno televizijo. Najpomembnejše bojišče današnje propagande pa je internet, o katerem nacisti seveda niso niti sanjali. Ne dvomimo, da ga ne bi znali izkoristiti do konca, tako kot ga danes zelo učinkovito uporabljajo mednarodni neonacisti. In tudi na srbskem virtualnem nebu divja propagandni boj za življenje in smrt. Tam lahko neodvisna radijska postaja B-92 oddaja tudi takrat, ko ji oblast ustavi valove (www.b92.net), prav tako albanski radio (www.radio21.net/english/headlines.htm) ali neodvisna srbska tiskovna agencija Beta (www-beta-preš.com). Po drugi strani pa na svojih internetskih staneh bombardirajo s svojim videnjem položaja provladni mediji in organizacije. Na koncu pa o razpletu balkanske tragedije vendarle ne bodo odločale propagandne bombe, ampak tiste prave, tako kot se je zgodilo v nacistični Nemčiji. Z dvema milijonoma ton bomb, kolikor so jih zavezniki zmetali na Nemčijo in njeno vojsko po Evropi, so državo tako sesuli v ruševine, da jo je še pol stoletja kasneje groza pred samo seboj. V Srbiji mora Nato šele dokazati, da si upa tako daleč.

- Barbara Kramžar

V znaku vojne na Balkanu ZAPISALI SO ŠE

Ko so iz beograjskega živalskega vrta leta 1991 spustili tanke na Vukovar, bi se bili morali v Natu vprašati, ali je čas za zravnjanje srbske prestolnice z zemljo. Tudi med bombardiranjem Dubrovnika in Sarajeva bi se še dalo akademsko razpravljati...

Ob koncentracijskem taborišču v Omarski in množičnem pokolu v Srebrenici je bilo že prepozno...

Zavezniki letalske bitke za Kosovo niso izgubili letos, ampak leta '91, ko so miže (jugoslovanska letala imenovana miği) preleteli hrvaški Vukovar.

DELO, Ervin Hladnik Milharčič

Nemški železni kancler Bismarck je svoje čase zajedljivo govoril, da 'Balkan ni vreden ene same strohnene kosti pruskega vojaka.' Podoben gnev na tihem občuti večina današnjih politikov in javnosti, le da tega ne želi razglašati.

PRIMORSKE NOVICE, 7. val, Vitko Kogoj

Balkan je zaznamoval rojstvo našega stoletja, zaznamoval bo tudi njegov konec.

PRIMORSKE NOVICE, 7. val, Vitko Kogoj

Skoraj ni srečanja, na katerem se ne bi našel kak mlad človek, ki trdi: 'Demokracija je slaba stvar. Ali ne bi bilo bolje, ko bi napravili red s trdo roko?' Nihče iz moje generacije ne bi mogel izreči kaj takšnega. To bi namreč, kot pravijo, pomenilo, da je edina stvar, ki se je lahko naučite iz zgodovine, ta, da se iz nje nihče ni naučil ničesar.

NEWSWEEK, Otto Habsburški, sin poslednjega avstro-ogrškega cesarja Karla

Princ Aleksander Karadžordžević z radijskimi valovi nad Miloševića

Nekateri smo že vajeni, da se princ Aleksander Karadžordžević, pretendent na srbski prestol, ob pomembnejših balkanskih prelomnicah pojavi v svetovnih medijih. Tudi zdaj je rdeča nit njegovih rešitev v Srbiji vzpostavitev ustavne monarhije, ki bi ji bil na čelu sam, vladala pa demokracija in pravo. Tako je obarvan tudi njegov prispevek v Newsweeku. Princ meni, da se bo po Kosovo Milošević spravil nad Sandžak in Vojvodino. Predlaga zamrznitev oziroma odvzem premoženja, ki ga je Miloševićeva družina že pred leti spravila na varno v Švico, na Ciper in v druge države (te dni se govori, da se v času srbske tragedije njegov sin vozi z jahto po Mediteranu, sicer pa je hotel pred krizo zasebno pričetiti graditi Disneyland v Požarevcu). Princ Aleksander se ogreva za novodobno različico radia Svobodna Evropa, s katerim bi se odpiralo oči zaslepljenemu srbskemu narodu.

Meni, da je bombardiranje Nata takorekoč darilo Miloševiću, saj ima zdaj za sabo ves srbski narod.

NEWSWEEK

Jelinčič dlako menja, narave nikdar Včeraj proti Srbom, danes za Srbe

Lahko torej računamo, da bodo Srbi čez petdeset let zahtevali Slovenijo... Čifurji se morajo zavedati, da ne bodo nikoli Slovenci niti ne bodo osvojili te dežele. Prej ali slej bodo morali priznati, da Lombrosova rasna teorija dejansko drži. Že Marx je tisti del Balkana imenoval gnjiljšče Evrope.

Zmagom Jelinčič v (ljubljski) TRIBUNI, leta 1991

Slovenije še nismo sčistili, saj je (desetdnevna) vojna trajala premalo časa. Srbi, ki so dobili državljanstvo, pa niti obrazca niso znali izpolniti v slovenščini, bodo čez 50 let tulili: 'Ovo je Srbija!'

Zmagom Jelinčič v NOVI DOBI, leta 1992

Letošnjega 3. aprila je Zmagom Jelinčič - v imenu poslanske skupine SNS ob Natovih napadih na ŽRJ - napisal pismo v srbsčini Miri Markovič, ženi Slobodana Miloševića, predsednici jugoslovanske (komunistične) levice:

"Ne morem razumeti ne večjega dela slovenske politike ne manjšega dela slovenskega naroda, kako so pozabili skupnih 70 let... Ampak vedite, večina našega naroda je z vami. Zdržite in ne vdajte se!"

DELOFAX, 9.4.1999

Večina Srbov res ni pravilno obveščena, kar je velik problem. Toda mogoče se je informirati. Če hočete lahko danes berete razne publikacije, gledate satelitsko televizijo, berete internet...

Toda večina ljudi preprosto noče vedeti...

WASHINGTON POST (1992), Vesna Pašič, srbska sociologinja in mirovnica

Jana preseneča

Prva številka Jane ob začetku vojne v Jugoslaviji preseneča. Na prvi strani piše z velikimi črkami "Hitler, Stalin, Clinton?". Naslov se nanaša na intervju z Zmagom Jelinčičem, ki ga tednik objavlja v tej številki. Z Zmagom Jelinčičem? V času kosovske tragedije? In v uvodni besedi glavne urednice Bernarde Jeklin niti ene same besede obsodbe za srbsko etnično čiščenje in genocid nad nedolžnim albanskim ljudstvom, namesto tega Jeklinova cinično konča svoje razmišljanje češ, da dajejo Američani zdaj lekcijo o človekovih pravicah Balkancem. Sledi članek Maje Lupša *Eksodus*, ki govori o grozotah, ki jih preživljajo Kosovarji. Navaja njihove zgodbe: granatirali so, streljali, klali...in članek "popestri" s fotografijami trpečih Albancev, toda... toda nikjer v članku niti enkrat ni besede Srbi. Kdo granatira, strelja, kolje...?

Jugoslavija ima bojnih strupov dovolj

Jugoslovanska armada je ena med mnogimi na svetu, ki razpolaga tudi s kar precejšnjimi zalogami kemičnega orožja. Gre za bojna strupa sarin in iperit. Nobena skrivnost ni, da je JLA že pred desetletjem v svojih laboratorijih, največji je bil nedaleč od Mostarja v vasi Potoci, razvijala kemično orožje. Že med vojno v BiH so "tovarno" zaprli in proizvodnjo preselili južno od Beograda v naselje Lučani, ki so samo za nepoznavalce nepomembna tarča letalskih napadov Natovih letal, in deloma v farmacevtsko tovarno Galenike oziroma kemično tovarno Miloje Zakič v Kruševcu. Vojska Jugoslavije bo te bojne strupe nedvomno uporabila v primeru Natovega poskusa pehotnega napada na Kosovo. Koliko imajo raket oziroma bomb s temistrupi se še ne ve.

DNEVNIK

Stičišče avstralskih Slovencev

Pozdravljeni!

Naj se najprej predstavim: sem Marko BRODER, star 31 let, stanujem v Ankaranu kamor sem se preselil pred petimi leti. Rojen sem bil kot prvi sin v Kranju staršema Ludviku in Zvonki. Ko sem bil še najstnik, mi je oče povedal, da je imel sina v prvem zakonu, za katerim pa je izgubil vse sledi. Na vaš naslov se obračam zato, ker sem izvedel, da oseba, ki jo iščem živi nekje v Avstraliji. Mojemu polbratu je ime TOMAŽ ŠEGA, rojen je leta 1963. V Avstralijo se je priselil s svojo mamo in z nekim moškim, ki se je do nedavnega predstavljal kot njegov oče. Vem, da se Tomaž ukvarja z glasbo-dirigent, v prostem času pa je lovec. Njegovi sorodniki od njega že dlje časa niso dobili nobenega glasu zato mi tudi niso mogli posredovati njegovega naslova. Vnaprej se zahvaljujem za uslugo - objavo.

Lep pozdrav Marko Broder, Ankaran, Slovenija

Slovensko društvo Sydney

**Večer z
Mirkom Lebarjem**
Predvajanje filma "Brez"

Petek, 23. aprila
ob 19.30 uri

Koncert
Elio Pisak
Nedelja, 9. maja,
ob 14.00 uri

2-10 Elizabeth Street
Wetherill Park NSW 2164
Telefon (02) 9756 1658 Fax (02) 9756 1447
E-mail: slodsyd@zeta.org.au

Kultura Slovenija

Razstava slovenskih pesniških prvencev

LJUBLJANA /DELO/ - Ob 100. obletnici Cankarjeve *Erotike* in Župančičeve *Čaše opojnosti* je bila do 18. aprila v dvorani Nuka na ogled razstava zbranih slovenskih pesniških prvencev iz prejšnjega stoletja. Najbolj skromna je bila zbirka Valentina Staniča *Pesme za kmete ino mlade ljudi* iz daljnega leta 1822, ki je svoje knjige, ki jih ni bilo malo, ne samo sam zalagal, ampak tudi tiskal. Na ogled je bilo tudi 14 almanahov, od Pisanic do Na razstanku, ter 40 samostojnih pesniških prvencev od Linhartovih *Blumen aus Krain* do drugih.

Trnova pot mojega rodu

LJUBLJANA /DELO/ - Slovenci nimamo mnogo del, ki prikazujejo in obravnavajo razvoj naše državnosti. Tega se je lotil Bogdan Osolnik v knjigi *O koreninah slovenske državnosti*.

Njegova poezija živi že 50 let

MARIBOR /VEČER/ - Pesnik Ivan Minatti je praznoval 75. rojstni dan. Prvo pesniško zbirko *S poti* je izdal 1947. leta, najbolj pa ga poznamo po njegovi pesniški zbirki *Nekoga moraš imeti rad*. Srečanje s pesnikom je tokrat priredila Založba Mladinska knjiga, ki je ob tej priložnosti izdala njegove zbrane pesmi z naslovom *Pod zaprtimi vekami*.

Pesnik in publicist France Forstnerič iz Maribora je prejel Glazerjevo nagrado za življensko delo

Državna odlikovanja kulturnikom

LJUBLJANA /DELOFAX/ - Predsednik RS je 13. aprila odlikoval s srebrnim znakom svobode RS Lutkovno gledališče Ljubljana (ob petdesetletnici delovanja za zasluge v slovenski kulturi in uveljavljanje slovenske umetnosti doma in po svetu) in posmrtno slikarja Jožeta Tisnikarja (za njegovo bogato ustvarjalno delo). S častnim znakom svobode RS je ob osemdesetletnici slovenskega baleta za umetniške dosežke in druge zasluge na tem področju odlikoval baletne soliste Mojmira Lasana, Lidijo Sotlar in Magdo Vrhovec. S tem odličjem je odlikoval še književnico, igralko in šansonjerko Svetlano Makarovič (za ustvarjalne zasluge pri razvoju slovenske lutkovne umetnosti in literature za otroke), profesorja Janeza Mrdavšiča (za zasluge pri bogatitvi kulturne podobe Koroške in v pedagoškem delu), igralka in animatorja Naceta Simončiča in direktorja LGL Ignjacija Šunjiča.

DROBTINCE

NOVO LETO

1816.

Učbenik slovenskega jezika za otroke v peti letni razredi osnovne šole

I. Leto.

Na avtorja: ARTHUR ŠTAMBAK

IZDANJE: 1994

EROTIKA.

1891.

IVAN CANKAR.

V LJUBLJANI.

NATKOTARJA IN FALCIBERGA KUPČEVSKA

1896.

Z novim učbenikom slovenskega jezika v bodočnost

LJUBLJANA /DELO/ - Novi učbenik slovenskega jezika je že potrjen. Leta 1994 se je namreč na učbenik univerzitetnega profesorja in jezikoslovca Jožeta Toporišiča *Slovenski jezik in sporočanje I.*, namenjenega učencem prvih letnikov gimnazij in drugih srednjih šol, zgrnilo morje hudih očitkov. Nov učbenik je zdaj pripravila skupina sedmih srednješolskih in univerzitetnih profesorjev. Prva dva zvezka bosta izšla maja letos. Učbenik obsega novo didaktično metodo, ki poskuša učence pripeljati do dobrih govorcev, piscev, poslušalcev in bralcev.

Petanova sedemdesetletnica

MARIBOR /VEČER/ - Jubilej najboljšega slovenskega aforista Žarka Petana so označili njegovi založniki z novimi izdajami. Vsaka knjiga ima drugega založnika, samo dve sta plod slovenskega. Pri Obzorjih, ki so, v Znamenjih, izdala že Petanov roman *Dvojčka* pa denimo *Veselega diktatorja* (1994), Titovo intimno biografijo, je z lansko letnico, vendar izšla knjiga *Vsak dan eden*, aforistični koledar, segajoč od političnih, družbenih prek erotičnih in drugih aforizmov. Sto Petanovih najboljših aforizmov po njegovem lastnem izboru je pravkar izšlo pri Karantaniji pod naslovom *Svet v enem stavku*.

K Žarku Petanu v Maribor je prišel tudi njegov nemški prevajalec Nikolaj Dutsch (levo)

Slovenci zapisani v zgodovini hollywoodskega filma

NOVA GORICA /NOVI GLAS/ - Pred kratkim se je mudil na kratkem obisku clevelandski Slovenec Joe Valenčič. Zbranim v Kulturnem domu je spregovoril o vrsti Slovencev, ki jih najdemo med igralci Hollywooda.

Žarko Petan

AFORIZMI*AFORIZMI*

Kadar v vojni pobijejo vse sovražnike, pridejo na vrsto prijatelji.

Svet je mišnica brez sira.

Položaj je katastrofalen in se še izboljšuje.

Kdor ničesar ne ve, ne more ničesar pozabiti.

Režimski zgodovinarji nam kradejo težko preteklost.

Na koncu bo zmagala resnica, potem ko bo izgubila vse pomembne bitke z lažjo.

MISEL

Dva človeka gledata skozi rešetke: prvi vidi blato, drugi pa zvezde.

FREDERICK LANDBRIDGE

Začeli so se Slovenski glasbeni dnevi

LJUBLJANA /DELOFAX/ - S koncertom Big Banda RTV Slovenija pod vodstvom dirigenta Lojzeta Krajncana na ljubljanski železniški postaji so se začeli petnajsti Slovenski glasbeni dnevi. Sledil je otvoritveni koncert orkestra Slovenske filharmonije, tradicionalna Noè slovenskih skladateljev, koncert Ljubljanskega godalnega kvarteta in še sklepni koncert S in fonikov RTV Slovenija. V Knjižnicah poteka enarodni muzikoboski simpozij na temo *Ideja celostne umetnine ob koncu tisočletja*, posebej pa bodo priredili še okroglo mizo posvečeno pred meseci umrlemu velikemu slovenskemu skladatelju Primožu Ramovšu.

Nova knjiga "Pomlad pod Krasom"

TRST /SVOBODNA SLOVENIJA/ - Knjigo avtorja Stanka Vuka so predstavili v Peterlinovi dvorani na večeru Društva slovenskih izobražencev v Trstu. Gre za izbor črtic, pesmi in pisem, ki je pred nekaj meseci izšel pri mariborski založbi Obzorja. Ob predstavitvi knjige so počastili tudi spomin na Vuka in njegovo ženo Danico Tomažič, ki so ju leta 1944 umorili (ne)znani storilci. O knjigi sta spregovorila nekdanji slovenski konzul v Trstu Tomaž Pavšič in umetnostni zgodovinar Marko Vuk. Pavšič je dejal, da ima slovenski Trst v Stanku Vuku idelanega predstavnika, mučenika in someščana, ki je načrtoval kakšno naj bi bilo slovensko kulturno življenje v Trstu.

Dvajset dni dolg maraton od Sydneya do Melbournea

BREZ NOG NA POTI DO NOVEGA CILJA

*Mirko Lebar iz Ložnice pri Žalcu
na invalidskem vozičku*

Mirka Lebarja, ta čas glavnega ambasadorja Slovenije po avstralskih prostorih, bi lahko, kar se promocije Slovenije tiče, primerjali z olimpijcem Leonom Stukljem. "Za slovenski turizem in nasploh za promocijo Slovenije po svetu je naredil več kot vsi slovenski politiki in turistični delavci skupaj", tako so večkrat zapisali slovenski novinarji.

Dva koncerta Hrušičkih fantov v Sydneyu, Mirko prispel na enega...

Namen urednikov Glasa Slovenije je bil, da bi na koncertih Hrušičkih fantov predstavili tudi Mirka Lebarja. Toda v petek, 26. marca, ko se je koncert odvijal v Slovenskem društvu Sydney, je letalo Laude zamujalo kar nekaj več kot dve uri, tako da so se Mirko, Ludvik in Niko namestili za prvo noč kar v hotelu na letališču, ura pa je kazala že krepko čez deveto.

Tudi naslednji dan, v soboto, 27. marca bi se jim skoraj ponesrečilo... Po namestitvi na domu urednikov Glasa Slovenije se je skupina zjutraj podala proti Palm Beachu, na poti do tja pa sta se Mirko in Ludvik želela dvigniti s padalom z obmorskega travnika. Veter je bil žal tako močan, da je že na samem startu dobesedno zagnal padalo na drevo tako, da se je s svojimi nitkami zavozlalo po vejah in "reševanje" je trajalo, ob pomoči še dveh Avstralcev, več kot eno uro.

Čeprav je potem skupina zamudila pol koncerta, je bilo še vseeno dovolj časa, da so Mirku Lebarju in njegovima spremljevalcema Triglavčani oziroma voditelj koncertne prireditve Hrušičkih fantov Peter Krope ter gostujoči fantje izkazali posebno čast. Triglavčani so Mirku, tako kot vsem Hrušičanom, podarili pravi avstralski akubra klobuk.

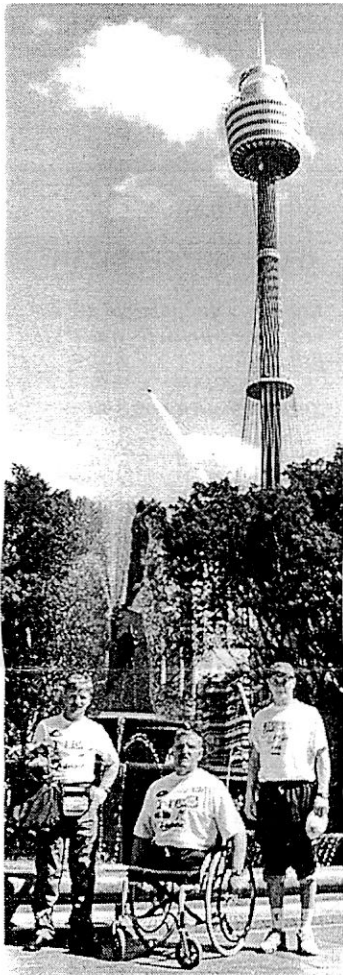
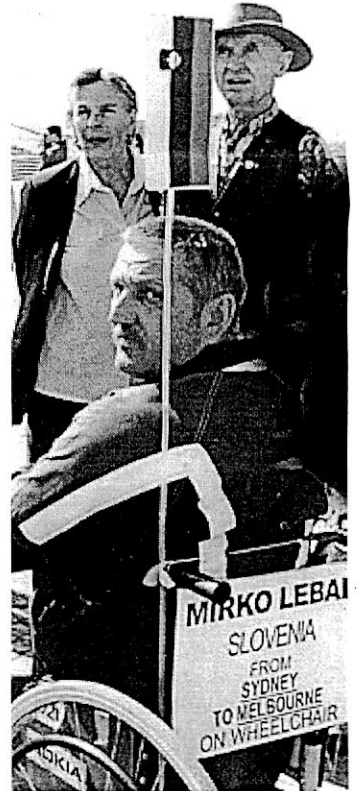
Iz Sydney proti Melbourneu

Mirko je letos od 29. marca do 13. aprila poganjal svoj invalidski voziček z rokami po izredno prometni avtocesti od Sydneya do Melbournea.

Na njegovem vozičku je vihrala majhna slovenska zastavica, na zadnjem delu vozička pa je pisalo v angleščini: "Mirko Lebar iz Slovenije - maraton na invalidskem vozičku od Sydney do Melbournea". S temi znaki ga je opremil Florjan Auser, Mirkov sydneyski gostitelj.

Vse se je začelo zares s startom pred Operno hišo v ponedeljek, 29. marca 1999, kjer so se razen urednikov Glasa Slovenije zbrali še Alfred Brežnik, častni konzul RS iz Sydneya, Ivan Koželj, predsednik Slovenskega društva Sydney, Marija in Jože Pliberšek - starša Tanye Pliberšek, Angela in Maks Mikuletič ter Hrušički fantje s svojimi avstralskimi slovenskimi gostitelji. Slučaj je namreč hotel, da so se v Sydneyu zbrali Mirko in Hrušički pevci ob istem času in ti so Mirku za srečno pot zapeli nekaj prelepih slovenskih pesmi. In še en slučaj je hotel, da so fantje posvetili svojo pesem - namreč Florjanu Auserju, ki je prav na ta dan proslavljal Abrahama. Mirka in njegova dva spremljevalca, Ludvika Groboljšeka in Nika Pintariča je prisotnim predstavila Stanka Gregorič, nekaj besed je spregovoril Alfred Brežnik in Mirko je pričel svojo dolgo in naporno pot...

Fotografija zgoraj desno: Mirka sta prišla ob cilju pozdraviti tudi Marija in Jože Pliberšek, (starša naše avstralske političarke Tanye Pliberšek); desno Mirkova "restavracija" s hrano "a la carte" na poti do Melbournea - Ludvik res kuha O.K.:

K uspehu maratonske "dirke" sta prispevala tudi spremljevalca Ludvik (kuhar in voznik avtodoma) in Niko (maser)

Štirinajstdnevno potovanje po avstralskih cestah je bil za oba novi izziv; Niko je ob Mirku pretekel ničkoliko kilometrov, Ludvik pa je ustvarjal v avtodomu vzdušje in "toplino" doma

Canberrski pozdrav

CANBERRA - V soboto, 3. aprila je Avstralec Phil Whitelock iz Zenith Employment & Traininga, organizacije, ki trenira in zaposluje invalide pripravil v Slovenskem društvu Canberra sprejem za Mirka Lebarja, ki je prav ta dan prevozil na invalidskem vozičku okoli 300 km dolgo pot od Sydneya do Yassa. Z Mirkom in njegovima spremljevalcema se je uredništvo Glasa Slovenije srečalo že v Yassu, potem pa so se vsi skupaj podali v Canberra.

Mirka je razen Phila Whitelocka in predsednika Slovenskega društva Canberra Alojza Kavaša ter predsednika Avstralske slovenske konference Cvetka Faleža, pozdravil tudi ACT minister za šport in rekreacijo Bill Stafaniak. Vsi so Mirku izročili simbolična darila, Mirko pa njim video in knjigo o Sloveniji.

Družba slovenskih rojakov je Mirku izročila ovojnico s prostovoljnimi denarnimi prispevki posameznikov in društva, Alojz Kavaš pa je vse goste povabil na kosilo.

Phil Whitelock je izročil Mirku E-mail iz Združenih držav Amerike od društva amputirancev, ki ga je sprejelo med svoje članstvo.

Dobrodošlica v Alburyju

ALBURY - Mirko je prispel v Albury z žulji na rokah, ti so ga spremljali sicer že po prvih "prevoženih" kilometrih iz Sydneya. Tudi njegova zvesta spremljevalca Ludvik in Niko sta bila v krizi: Niko je pretekel ob Mirku nekaj sto kilometrov, skrbel je za masažo. Ludvik pa je imel še več dela in skrbi: vsak dan je bilo potrebno pripraviti nekaj obrokov hrane, moral je pospravljati avtomod, najbolj naporna pa je bila

Mirka sprejeli v ameriško društvo amputirancev

Sporočilo društva amputirancev Speaking on behalf of the Global Membership (7 foreign countries and 11 USA States) Stumps 'R US welcomes Mirko Lebar to his latest challenge in Sydney, Australia and confers upon him PERMANENT Membership in our USA based organization.
Don Sorkin, Stumps R'US, Chief Stump

Izreden sprejem v Melbourneu

MELBOURNE - Mirko je zaključil svojo 1000 km dolgo pot v Melbourneu in sicer 12. aprila 1999. Sprejem in zaključek maratona je bil organiziran v Bourke Street Mall, v centru Melbourne Cityja 14. aprila. Trije "maratonci" so bili gostje družine Rizmal in sicer tudi v Viktoriji nasploh izredno lepo sprejeti. Glavno organizacijo je skupaj z Verskim središčem, z društvom sv. Eme, Slovenskim narodnim svetom Viktorije in Svetom slovenskih organizacij koordiniral Vinko Rizmal.

prav gotovo monotona počasna vožnja za Mirkom (morda 5 km na uro).

Predsednik Slovenskega društva Albury je s svojimi člani priredil Mirku, Ludvik in Niku lepo dobrodošlico in pravo domačo večerjo.

Dobro je vedeti tudi to

Organizacija takega maratona je zahtevala posebna dovoljenja in tako sta Stanka Gregorič in Florjan Auser teden dni pred Mirkovim prihodom urejevala razne dokumente. Bilo je potrebno dobiti dovoljenje od NSW policije in ta postopek ni bil enostaven. Zbrati je bilo potrebno nekaj zemljepisnih in avto kart in do potankosti izračunati koliko kilometrov na dan bo Mirko prevozil od katerega do katerega kraja. Po Mirkovih predvidevanjih naj bi prevozil na dan 50 km v desetih urah. Policija je v svojih, nekaj strani dolgih pogojih zahtevala to in ono; med drugim seveda vse potrebne oznake, "flashing lights" in drugo.

V Sydneyu je bilo potrebno dobiti še dovoljenje od Operne hiše, da se lahko na njenih stopnicah prične tak maraton z nastopom pevske skupine. Tudi od Stadion Australia je bilo treba zaprositi za dovoljenje, da bo Mirko lahko prevozil krog po olimpijskem stadionu ob koncu njegove avstralske turneje.

V Viktoriji je vsa dovoljenja od policije in drugo urejeval Vinko Rizmal.

Hruški fanti so se predstavili dostojno, z veliko toplino in spoštovanja do svojih avstralskih slovenskih gostiteljev

Izročili so nam izvorno pesemsko dediščino Brkinov. Njihova, v večini ljudska pesem, je izzvenela domače in prijetno, izzvala pa je tudi marsikatero solzo. To pa še posebej med izročanjem daril dolgoletni urednici slovenskega radijskega programa na SBS-u Marizi Ličan. Slovenska izseljenska matica, ki je Hrušičane poslala na turnejo v Avstralijo, se je tudi tokrat predstavila kot dober organizator, fantje pa zaradi svoje toplino, preprostosti in domačnosti ter drobnih pozornosti zagotovo ne bodo pozabljeni.

Fotografiji spodaj: Hruški fanti pred Operno hišo in na koncertu Hruških je zapel tudi Mirkov spremljevalec Ludvik Groboljšek (v sredini), predstavil se je s svojim izredno lepim glasom.

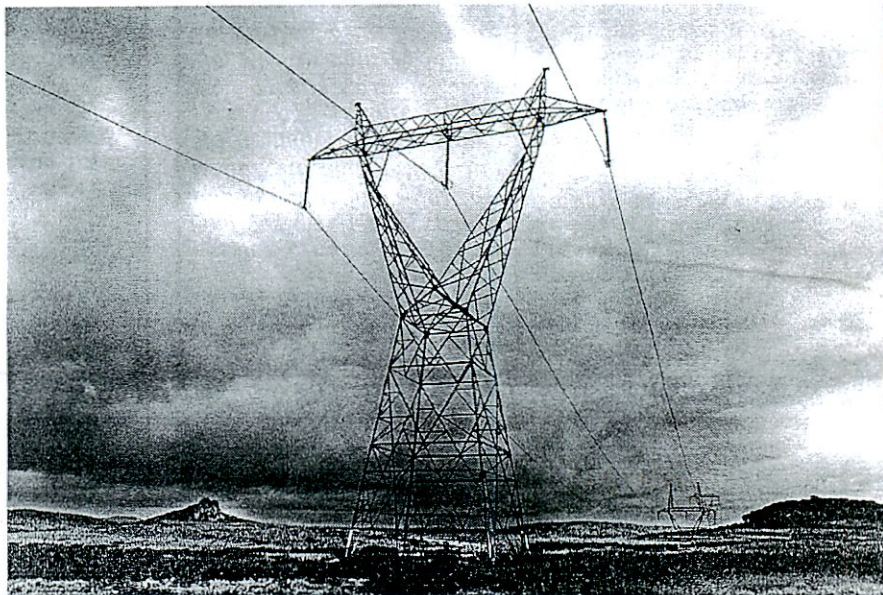

PISMO

Veterani - bivši delavci na Snowy Mountain Scheme

Petdeset let poteka odkar se je pričelo kopati in graditi v Snowy Mountainsu, graditi gigantski hidroenergetski projekt. Veliko naših mož je dobilo službo v Snowyju in vsem so tisti časi zapustili v spominu neizbrisen pečat. Letos, ob 50-letnici pripravljajo v Snowyju veliko slovesnost in zato bo prav, da se je udeležimo tudi Slovenci.

Ivan Kobal, ki je že poznan pisec te zgodovine pripravlja novo knjigo. Urednika Glasa Slovenije zbirata posebno kroniko s podatki še živečih delavcev in izdelala sta velik dokumentarni projekt v znamenju te obletnice (seveda bo uresničitev tega projekta odvisna od finančnih sredstev). Tudi odpravnica poslov Veleposlaništva RS iz Canberre Helena Drnovšek-Zorko se zanima za priprave in je povabila nekaj rojakov v Canberro na pogovor. Na sestanku, ki so se ga udeležili Ivan Kobal, Stanka Gregorič, Florjan Auser in Cvetko Falež je bilo predvsem govora o slovenski zastavi, ki naj bi oktobra letos ob glavnih slovesnostih visela na drogu v Coomi, med zastavami drugih držav, tistih, ki iz katerih prihajajo bivši delavci Snowyja.

Veterani Snowyja se gotovo spominjate na spor okoli jugoslovanske zastave, ki je pred tolikimi leti plapolala na drogu med drugimi zastavami, nekajkrat je bila na skrivaj tudi odstranjena, dokler ni na koncu izginila.

Avstralska slovenska konferenca je prevzela nase skrb, da bi ob letošnjem jubileju zagotovo na drogu visela slovenska zastava. Zato je Slovenski narodni svet ACT napisal nekaj pisem na Cooma Municipal Council in zaprosil za dovoljenje, da se obesi slovenska zastava. Za podporo je zaprosil tudi bivšega poslanca zveznega parlamenta za Eden-Monaro gospoda Jim Snowy-ja. Cooma Municipal Council je odgovoril na našo prošnjo pozitivno, vendar ni pripravljen kriti stroškov za preureditev drogov. To delo naj bi stalo okoli \$ 2000.

Na srečanju z gospo Drnovškovo sem kot predsednik ASK prevzel nalogo, da zberemo denar in poskrbimo za postavitve droga, na katerem bi visela slovenska zastava.

Prosim vse veterane Snowyja in druge rojake, da denarno prispevajo za to, da danes tudi Slovenci pokažemo simbol svoje mlade države Slovenije s svojo zastavo.

Naj povem še to, da sta na sestanku v Canberri ponudila svoj simbolični in prvi prispevek za zastavo Stanka Gregorič in Florjan Auser (vsak po \$ 10.00)

Organizacijo eventualnih obiskov Coome in slovesnosti pa naj prevzamejo veterani sami.

Denarne prispevke lahko pustite pri Slovenskih narodnih svetih ali pa jih pošljete na naslov predsednika Avstralske slovenske konference Cvetka Faleža, 427 Bugden Ave, Fadden, ACT 2904

Vnaprej hvala in lep pozdrav

Cvetko Falež

Civilna družba Slovenije za mejo v Istri

PETICIJA

Političnemu vodstvu Republike Slovenije
Državljanom Republike Slovenije

Zgodovina Slovencev je zaznamovana s pomanjkanjem občutka, dolžnosti in obveze politikov do državotvornosti. Posledica tega je konstantno krčenje etničnega ozemlja Slovencev. Ta pogubna posebnost značaja slovenskega naroda, ki se sicer potrjuje kot trdoživa narodna skupnost, se s stopnjevano samozavestjo odpravlja, a še vedno prepočasi, predvsem med tistimi politiki, ki krojijo usodo mlade slovenske države. Iz ljubezni do domovine in zaskrbljeni za usodo male samostojne države Slovenije, ki mora za svoj nemoten razvoj zagotoviti pravične meje in njihovo varnost, želimo spodbuditi slovensko javnost, da s svojim odločnim mnenjem pritiska na slovensko vlado in pogajalce, da končno zavzamejo državotvorno držo do vprašanja naše meje v Istri, v prostoru, kjer smo bili Slovenci skozi vso našo zgodovino avtohtoni prebivalci. Vprašanje meje v Istri je zašlo v politično patološko stanje, pogajanj za zaprtimi vrati, kjer se ne upoštevajo zgodovinska dejstva in geostrateški položaj Istre, oblikovan skozi stoletja. Zgodovina bi takšno početje ocenila z oznako "veleizdaja".

Reševanje južne meje in še posebej meje na morju sodi med najbolj nedržavotvorne poteze slovenske zunanje politike, ki ne vidi, ni sposobna videti ali celo noče videti pomembnih vidikov tega vprašanja. Zaradi ohranitve varnostne, ekološke, turistično-ribiške in siceršnje celovitosti Piranskega zaliva zahtevamo, da naša država doseže z dogovorom z Republiko Hrvaško ali s pomočjo vrhunskih mednarodnopravnih strokovnjakov ali arbitrov:

1. Takšno mejo na morju, ki bo zagotavljala neposreden teritorialno prost dostop s slovenskega teritorialnega morja na odprto morje.
2. Polno suverenost nad Piranskim zalivom. Obvezno izhodišče pri pogajanjih naj bo upoštevanje zgodovinskih dejstev - meje občine Piran, predvsem pa južno mejo Svobodnega tržaškega ozemlja. Le tako se bo zagotovila pravična meja, ki bo garant vsestranskih dobrih odnosov med državama.
3. Da se reševanje kopenske in morske meje ne kompenzira z reševanjem drugih odprtih vprašanj med državama.
4. Da v zvezi s tem vprašanjem ne sme biti nobenih tajnih dogovorov in da se javnost sproti in celovito o vsem tem obvešča.

Utemeljitev in argumenti:

1. Del polotoka Savudrija je bil od druge polovice 13. stoletja dalje sestavni del občine Piran. Leta 1891 je Pirančan Antonio Caccio z oporoko zapustil svoja zemljišča v Savudriji mestu Piran, pod pogojem, da teh zemljišč ne odtuji ali proda. Leta 1893 je mestna oblast Pirana sprejela dediščine g. Caccie. Savudrija in Kaštel sta bila še leta 1952 sestavna dela Republike Slovenije.
2. Še po 1. svetovni vojni je bil na podeželju do črte Umag-Buje-Buzet slovenski živelj. Leta 1910, ob ljudskem štetju, so bili avtohtoni prebivalci Savudrije le Slovenci in Italijani.
3. S pripojitvijo cone B Jugoslaviji leta 1954 ni bila določena meja med Slovenijo in Hrvaško, veljavna pa je še vedno administrativna meja STO. K temu zgodovinskemu dejstvu je potrebno dodati še načelo združitve SFRJ, sprejeto na podlagi ugotovitve Badinterjeve komisije.
4. Republika Hrvaška bi morala upoštevati, da je Istro, Reko in Kvarnerske otoke pridobila izključno na račun izgube slovenskega etničnega ozemlja v Italiji, kar pa je pomenilo zmanjšanje slovenskega etničnega prostora.

Slovenska Istra, Slovenija, 2. februar 1999

PODPIS.....

*Avstralska slovenska konferenca prosi vse rojake naj podpišejo gornjo peticijo
(lahko jo tudi razmnožijo in ponudijo svojim zancem, prijateljem in sorodnikom)
in jo pošljejo na naslov:*

**AVSTRALSKA SLOVENSKA KONFERENCA
Jožica Gerden - tajnica, 1 Charles Court Mildura VIC 3500**

Znani in
neznani obrazi

Known and unknown faces

TANYA OBREZA - ASTROLOGER

Tanya Obreza has been a practising astrologer since 1975. In 1980 she gained her London Faculty of Astrological Studies qualifications. Over the years, Tanya has established an extensive, wide ranging following - mostly due to her reassuring, down to earth presence - she aims to break down the mystique surrounding astrology and other esoteric subjects. Tanya currently writes on a regular basis for Australia's Marie Claire, The West Australian, The Gold Coast Bulletin, New Zealand's Sunday News, South Africa's Sunday Tribune and has in the past contributed to UK's Company magazine; Slimmer, Mother, and many other UK and European publications. Other credits since Tanya's have included a weekly segment on Network Ten's Monday to Friday programme, Your Destiny, Australian Womens Forum, the mag, The Daily Telegraph, Family Circle, Panthers Magazine and Mode Brides.

Tanya Obreza

G.S.: Tanya, why do you believe in astrology?

T.O.: I don't "believe" in astrology - it is not a religion, or system of faith. But I have both studied, and practised, the subject for over 23 years...and have continued to find astrology to be a useful, rewarding and valuable tool for self-awareness and understanding. The accuracy of my work is not confirmed by myself...but from feedback from my clients.

G.S.: Have you ever had doubts in it?

T.O.: I don't believe that anything in life should be accepted on faith alone. Therefore the best way to deal with any "doubts" that arise is to test theories, research, ask questions...and then take the necessary amount of time required to find comprehensive answers to those questions. Kahlil Gibran said, 'He who does not seek advice is a fool. His folly blinds him to the Truth and makes him evil, stubborn, and a danger to his fellow man.'

G.S.: What kinds of people come to you for consultations?

T.O.: People from all walks of life, and all levels of the social strata.

G.S.: Is there any physical reason why we should expect astrology to work?

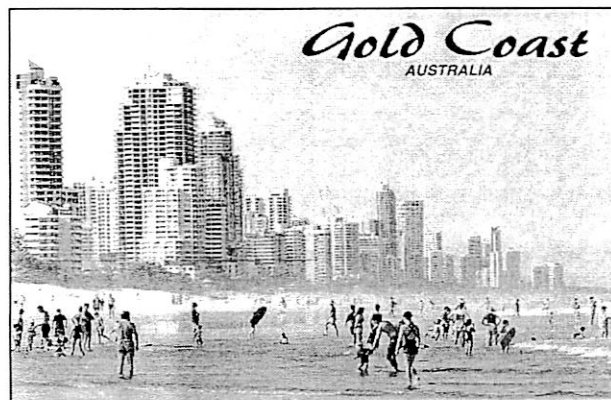
T.O.: There's always a tendency to dismiss what hasn't yet been detected. You can't tell me that we can wander through the varying fields of attraction between the Sun and it's circling planets and

be totally impervious to the energy forces. Even the Earth itself changes shape according to the position of the Moon - not to mention the influence the Moon exerts on the tide, seasons, plant growth, etc. How can we remain immune? 3. It may be argued astrology is unethical because it dispels us of the responsibility we feel for our own behaviour.

No one should be allowed diminished responsibilities for their own decisions. Life is a learning experience, and despite our "given lot" it's up to each of us to operate in as much of a spiritually informed manner as we can. Despite some grey areas, there is a generally accepted demarcation line between right and wrong, which we alone choose to knowingly cross. Astrology does not hold your fate is its hands - it's meant to be used as a "guide" or "map" to help increase self-awareness along your individual path in life.

G.S.: Overall, what do you see as the main misconceptions about Astrology?

T.O.: That it's linked to the "supernatural"...or that's a religion, or faith. I'm not psychic, nor am I a fortune teller...nor do I "worship" astrology. I simply use it. No "gift" is required to become an astrologer - only years of study, training and practise. (An interest in others helps!) In the case of planetary transits and progressions - rather than "predict", I prefer to present the client with a set of possibilities (more to do with how they're likely to be "feeling" rather than specific events); and when analysing a chart specifically for character analysis, I aim to highlight the client's strengths and weaknesses... and if possible show how those strengths can be developed. But I also know where my boundaries lay - if I recognise that a client needs more specialist help - then I suggest they consult the appropriate areas of authority.

ADMIRAL MOTOR INN

2965 - 2967 Gold Coast Highway
SURFERS PARADISE - QUEENSLAND
AUSTRALIA 4217

Motel and large 1,2,3 bedroom
fully self-contained units

* 10 minutes walk
to town centre

* 150 metres to beach

* centrally located to shops,
transport etc.

AFFORDABLE WITH
COMFORT

Your Resident Hosts
Murray and Franz Beric
Telephone / Facsimile:
(07) 553 98759
(I.S.D. + 61-7-553 98759)

Pišejo nam

Spoštovana urednica! V Avstraliji sem že 30 let in še vedno sanjam o življenju doma v Kamniku, saj vsakokrat kaj lepega doživim med domačimi v naši lepi domovini, polni naravnih lepote.

Prebral sem skoraj vse številke Glasa Slovenije in mislim da ima vse kar potrebuje, celo rubriko o zdravju, je neodvisen, informativen, lepo tiskan. Čudim se, da že prej nisem slišal za njega dokler mi ni pisal moj brat Jože iz Slovenije.

V eni od vaših rubrik ste pisali o usodni nevarnosti Slobodana Miloševića, kakšno presenečenje, danes, 26. marca padajo bombe na Srbijo in končno je prišel čas, da svet zaustavi srbsko nasilje za vedno.

O sebi in soprogi Mariji bi rekel le to, da sva bila doma oba tovarniška delavca in da nama ni bilo lahko. Jaz sem bolehal za glutensko enteropatijo že od rojstva pa sem vseeno moral delati v tovarni. V Avstraliji, točneje v Sydneyu, sem našel zdravnika, ki je pravzaprav postavil diagnozo in tako sem začel življenje brez bolečin, zopet sem lahko ponoči spal. Toda "nediagnoza" prejšnjih let je zapustila posledice: poškodbo trebušne slinavke in ob vsaki hrani moram vzeti še tablete za prebavo. Tudi žena je v Sloveniji delala težka dela v lesni industriji na odprtem. V Avstraliji sva si ustvarila dom in družino in tudi tukaj sva bila zaposlena oba, vendar je bilo delo dosti lažje.

Jaz sem imel vedno veliko željo da bi se vrnil domov med naše gore, žena pa pravi, da je tukaj lepše, saj nam je na razpolago veliko dobrot. Domovina je tista, ki nam ponuja vse dobrote tega sveta!

Naj končam, uredništvu želim veliko uspeha pri delu z časopis!

Pošiljam vam nekaj vrstic, ki sem jih spesnil:

*V izvirih mojih misli
so skrivnostne sanje, zaprte
v okovih časa in čakajo
na trenutke in občutke,
da pridejo iz mojih misli,
da bi se na papirju kot besede
lepe zvrstile,
v čisto novi dan!*

Anton Tajc, Sydney

TISKOVNI SKLAD

Glas Slovenije
\$ 82.00 dr. E. Gobec; \$ 50.00
E. White, R. Brežnik, R. Gol;
\$ 20.00 A. Kolednik, L. Kossi;
\$ 10.00 I. Cirej

HVALA

Prosimo, da "money order"
ali bančne čeke za naročnino
in tiskovni sklad naslovite na
Glas Slovenije in ne na
privatna imena

St. John's Park Community Club

V Klubu Triglav
ste vedno
dobrodošli!

Otroci, mladina, starejši
- za vse veliko zabave in
družabnih iger

Telefon: (02) 9610 1627
Fax: (02) 9823 2522
E-mail: club@triglav.com.au

Veleposlaništvo Republike Slovenije - Canberra OBVESTILA

Ministrstvo za kulturo RS sporoča, da bo javni razpis za zbiranje predlogov kulturnih projektov in oblikovanje kulturnih programov za leto 2000 objavljeno v Uradnem listu RS 7.5.1999, rok za sprejemanje prijav bo zaključen 11.6.1999.

Urad za Slovence v zamejstvu in po svetu pripravlja z Arhivom RS seminar z naslovom "Varovanje arhivskega gradiva slovenskih društev po svetu". Seminar je namenjen vsem, ki se ukvarjajo z ohranjanjem gradiva o Slovencih po svetu. Seminar se bo začel 28. junija in končal 5. julija. Vse stroške bivanja, izobraževanja in prevoza krije organizator. Prijave poslati do 25. aprila 1999.

Tečaj slovenskega jezika "Halo, tukaj slovenski Mediteran" bo že šestič potekal v Kopru, tokrat od 2. do 15. avgusta 1999, v organizaciji Znanstveno raziskovalnega središča Republike Slovenije in Izobraževalnega centra Modra iz Kopra. Tečaj je namenjen vsem, ki bi se radi naučili slovenskega jezika ali svoje znanje slovenščine še izpopolnili, spoznali Slovenijo in njeno kulturo, hkrati pa preživeli dva prijetna tedna na slovenskem morju. Prijave poslati do 14. junija 1999.

Več informacij dobite na Veleposlaništvu RS v Canberri.

Konzularna ure:

Nedelja, 2. maja od 14.00 do 16.00 ure v prostorih Slovenskega športnega društva St. Albans, 4 Willis Street, St. Albans, Melbourne

Ponedeljek, 3. maja od 10.00 do 13.00 ure v prostorih SNS v Verskem središču Kew, Melbourne

Diplomatsko konzularna predstavništva

Veleposlaništvo
Republike Slovenije
Advance Bank Centre - Level 6
60 Marcus Clarke Street,
Canberra City
telefon: (02) 6243 4830
fax: (02) 6243 4827
Pisma in drugo pošto
poslati na naslov:
Embassy of Republic of Slovenia
P.O.Box 284 - Civic Square,
Canberra ACT 2608
Domača stran na internetu:
<http://slovenia.webone.com.au>
Veleposlaništvo je odprto vse
delovne dni od 9.00 - 17.00
uradne ure so od 10.00 - 14.00

*

Generalni konzulat RS Sydney

Častni generalni konzul
Alfred Brežnik
Obisk urada izključno
po dogovoru
(By appointment only)
telefon: (02) 9517 1591
ali (02) 9314 5116
fax: (02) 9399 6246
Poštni naslov:
P.O.Box 188
Coogee NSW 2034

*

Generalni konzulat RS Nova Zelandija

Častni generalni konzul
Dušan Lajovic
Eastern Hutt Road, Pomare, Lower
Hutt (Wellington) NZ
telefon: (04) 567 0027
fax: (04) 567 0024
Poštni naslov:
P.O.Box 30247 Lower Hut NZ
Poštni naslov v Avstraliji:
P.O.Box 5
Smithfield NSW 2164.

Konzulat Avstralije

Častni konzul Viktor Baraga.
Trg Republike 3/XII,
Ljubljana 1000, Slovenija.
telefon: (61) 125 4252

Pred izidom

Glas Slovenije in Stičišče avstralskih Slovencev kdo ve kako dolgo še...

Uredništvo Glasa Slovenije se je prisiljeno vrniti na prvotni koncept lista, to je **na koncept osmih strani za ceno \$ 2.00**, tako kot je bilo določeno ob ustanovitvi časopisa 10. maja 1993. Že takrat smo s to ceno pokrivali samo polovico stroškov, ostali denar pa smo morali zbrati od sponzorjev, raznih drugih dobrotnikov, oglaševalcev, tiskovnega sklada in se seveda predvsem žrtvovati sami. Danes ta cena ne pokrije niti četrtine stroškov. V šestih letih smo iz svoje dobre volje dodajali stran po stran več in zdaj prihajamo do zaključka, da je bil to za nas pravi finančni polom. Obiskali smo Slovence v Perthu, Adelaidi, Canberri in kar nekajkrat v Melbourneu, jim razdelili zastoj na stotine številčk Glasa Slovenije z namenom da bi pritegnili več naročnikov. Rezultat je bil več kot porazen: v Perthu smo dobili enega samega naročnika, v Canberri nobenega, v Adelaidi dva in v Melbourneu enega. Tudi 5. obletnico smo pripravili tako kot smo jo z namenom, da pridobimo naročnike.

Ob vseh porazih pa smo našli tudi na presenečenje, ki bi moralo poslužiti kot primer vsem ostalim Slovincem: canberriški rojak Cvetko Falez nam je že ob 5. obletnici izročil eno najlepših daril - na Glas Slovenije je naročil vse svoje štiri otroke in ti prejemalec list še danes. Hvala gospod Falez! Vsa leta še naroča na Glas Slovenije svoja dva sinova tudi Alfred Brežnik, hvala tudi njemu!

Zdaj se za podražitev lista ne moremo odločiti, predvsem ne zaradi naših spoštovanih in zvestih naročnikov - upokojevcev. Tako smo torej izbrali najlažji izhod iz krize, namreč **dvojna številka Glasa Slovenije bo izhajala na šestnajstih straneh enkrat mesečno vse do ustreznih rešitve**. Upamo, da bodo to naši naročniki sprejeli z razumevanjem. Večina slovenskih časopisov po svetu in predvsem v zamejstvu (Italija in Avstrija) ima na razpolago zadovoljiva finančna sredstva (časopise v zamejstvu v večini financira Slovenija) in nekoliko zaposlenih plačanih delavcev. Delo pri Glasu Slovenije ni plačano in ne samo to, tisti ki delamo moramo prispevati še svoj denar. In čeprav Glas Slovenije in Stičišče avstralskih Slovencev služita celotni slovenski skupnosti v Avstraliji in Sloveniji sami, se vsi vedejo do teh dveh medijev prav mačehovsko, ne zavedajoč se prave vrednosti takega obveščanja. Ponekod (v Avstraliji) celo ne vedo kam bi z denarjem, ki si ga prislužijo tudi skozi našo reklamo in promocijo pa za to isto reklamo, ki je le njim v korist niso pripravljene prispevati niti dolarja. Izjemi sta sydneyški društvi SDS in Klub Triglav. Sprašujemo se kje bi avstralski Slovenci izvedeli marsikatero takšno in drugačno resnico o dogajanjih v Sloveniji, če ne prav v Glasu Slovenije? Sprašujemo se kje bi Slovenci v Sloveniji in po svetu izvedeli podrobnosti o avstralskih Slovincih, če ne prav v Glasu Slovenije in zdaj **še predvsem na internetnem Stičišču avstralskih Slovencev**? Se zavedamo medijske vrzeli, če teh dveh medijev nekega dne ne bi bilo več?

Uredništvo

Za smeh

"Gospod Lukanc, vaše srce pa bije zelo počasi!"
 "Nič hudega, saj imam čas. Prejšnji mesec sem šel v penzijo."

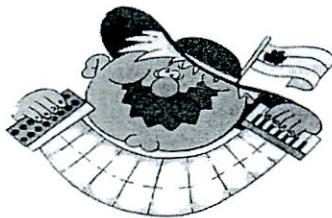
V čakalnici pediatra se malček joče na vse pretege. Noče in noče se umiriti. Vrata ordinacije se odprejo in zdravnik se jezi:

"Zdaj pa dovolj tega dretja! Če takoj ne nehaš, te bom požrl!"

"To vam pa ne bi priporočila, doktor. Mali ima namreč polne hlače," pojasni mamica.

Nemirna pacientka: "Gospod doktor, zakaj pa naj vam kažem jezik? Saj me še pogledali niste!"
 "Sem vsaj recept v miru napisal."

"Ali je vaš sin že imel ošpice?"
 "Ne še, ampak mu tega raje ne omenjajte, ker hoče vsako reč takoj dobiti!"

Gospa Tonjec pri psihiatru:
 "Najin sin se pogosto igra v peskovniku, dela gradove, tunele, veliko se igra z avtomobilčki in lego kockami. Ali je z njim vse v redu?"
 "Kar brez skrbi bodite!"
 "Hvalabogu, saj sem vedela. Tudi moj mož enako misli. Čudno, kajne, da se hočem ločiti od njega?"

"Tako, zdaj morava pa narediti eno rentgensko sliko," pove zdravnik mlademu dekletu.
 "O, super! Če bo dobro uspela, mi naredite kar tri komade, prosim!"

Na zdravje!

Celulit, še ta nadloga!

/S.G. GLAS SLOVENIJE, PRIMORSKE NOVICE/ - Katera ženska se še ni spopadla s podobo svojega telesa, predvsem stegen in zadnjega dela telesa? Celulit prizadene 80 odstotkov žensk vseh starosti in le nekaj odstotkov moških. Nastaja zaradi kopičenja tekočine pod kožo in vsebuje odmrle celice, maščobe, vodo in odpadne snovi (strupe). Notranje tkivo se čezmerno zgosti do take mere, da mikrocirkulacije ni več. Najprej se pojavi 'pomarančna koža' (nagrbnena koža, ki izgleda, če jo stisnemo med prsti, kot koža pomaranče) zatem pa celulit. V trgovinah je moč kupiti veliko proizvodov, ki pomagajo v boju proti celulitu, vendar so precej dragi. Kuro lahko naredimo z masažnimi kremami, kopelmi, ampulami in tako naprej. Marsikje po svetu je na voljo ročna limfna masaža. To je nežna sproščujoča masažna tehnika, ki pospešeno odstranjuje strupe iz telesa, s tem odpravlja zabuhlost, gladko kožo, jo mehča, čvrsti in stimulira delovanje limfnega sistema. Strokovnjaki limfno drenažo izvajajo približno šest mesecev, vsak dan dvajset minut in seveda ni potrebno posebej poudariti, da je zaradi visokih finančnih stroškov dostopna le malo komu. Na avstralskem tržišču so se zdaj pojavile tablete proti celulitu imenovane CELLASEN, stanejo okoli \$ 50.00, odvisno kje jih kupite.

Osebo preizkušen in najcenejši način odpravljanja celulita: vsake toliko časa dvotedenska kura s čajem za ledvice in mehur (v avstralskih trgovinah Health Food ga dobite pod imenom Diuretic - KDY - Herbs, firme Hilde Hemmes' Herbals, stane nekaj manj kot \$ 5.00), vsak dan žajbljov čaj, plavanje (ali kak drug šport) in seveda primerna prehrana. Izogibati se je potrebno alkoholnim pijačam, cigaretam, maščini, cvrti, začinjani in sladki hrani, kavi, gaziranim pijačam, salamam ter zamrznjeni, že pripravljene hrani. Poskusite, brez celulita boste izgledali lepše pa tudi počutili se boste bolje.

POZOR! TRPITE ZA ARTRITISOM? V ponedeljek, 12. aprila 1999 je Mike Monro na avstralskem TV kanalu 9 predstavil novo naravno zdravilo proti artritisu ARTRIT-AID, ki naj bi ne imelo stranskih učinkov. Cena okoli \$ 30.00, avstralske lekarne CHEMIST zdravilo že na veliko naročajo.

Morda niste vedeli da...

- je lani Slovenija prodala rekordno število 65 tisoč avtomobilov

- je v Sloveniji registriranih 830 tisoč avtomobilov, kar je vratolomna številka

- so v Lenartu letos postavili rekord za Guinnessovo knjigo rekordov, izdelali so butaro, ki meri 304 metre, nosilo jo je kar 130 moških

- bo čez dobre tri mesece začela delovati tudi v Sloveniji očesna banka in s tem bo spregledalo tudi v Sloveniji veliko ljudi, ki so izgubili vid

- prihaja v Slovenijo znani španski pevec Julio Inglesias; 23. maja se v Križankah obeta velik koncert te zvezde

po avstralskem kontinentu, v Tasmanijo, Argentino, ZDA, Kanado, Švico, Avstrijo, Italijo, Švedsko, na Japonsko in v Slovenijo /Around Australia, Argentina, USA, Canada, Switzerland, Austria, Italy, Sweden, Japan and Slovenia/

Glas Slovenije - sponzorji:
 The Voice of Slovenia - Sponsors:

Impact International Pty. Limited

Pozdravljeni naši novi naročniki!